

NHỮNG ẢNH HƯỞNG

Đúng thế. Tôi nghĩ chúng ta nên đứng khi chúng ta đọc Lời Ngài. Anh em không nghĩ vậy sao? Vì vậy chúng ta hãy đứng một lát, khi chúng ta đọc Lời Ngài. Tôi đang đọc, tối nay, cho một bài học Kinh Thánh được tìm thấy trong Sách Ê-sai, chương thứ 6. Lắng nghe kỹ.

Vào những ngày của vua Ô-xia băng hà tôi cũng thấy Chúa ngồi trên ngai, cao...sang, và vạt áo Ngài đầy đầy đền thờ.

Những sê-ra-phin đứng phía trên: mỗi vị có sáu cánh; với hai cánh che mặt, và hai lần che chân, và với hai cánh dùng để bay.

Và một vị kêu lên cùng vị kia, và tung hô rằng, Thánh thay, thánh thay, thánh thay, là CHÚA ĐỨC CHÚA TRỜI VẠN QUÂN: khắp cả trái đất đầy đầy sự vinh hiển của Ngài.

Và các trụ cửa di chuyển theo tiếng kêu của ngài, và đền thờ đầy đầy khói.

Bấy giờ tôi nói, Khốn thay cho tôi! xong đời tôi rồi; vì tôi là một người có môi dơ dáy, và tôi ở giữa một dân có môi dơ dáy: vì mắt của tôi đã thấy Vua, CHÚA VẠN QUÂN.

Bấy giờ một trong những sê-ra-phin bay đến với tôi, tay cầm than lửa đỏ, mà người đã dùng kiếm gấp từ bàn thờ:

Và người đặt nó trên miệng ta, và nói rằng, Này, cái này đã chạm môi ngươi;...lỗi ngươi được xóa rồi, và tội lỗi ngươi được tha rồi.

Tôi cũng nghe tiếng Chúa, phán rằng, Ta sẽ sai ai đi, và ai sẽ đi cho chúng ta? Bấy giờ tôi thưa rằng, Có tôi đây; xin hãy sai tôi.

2 Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu.

3 Lạy Cha, “khốn thay,” chúng con cảm thấy giống như cách mà Ê-sai đã cảm thấy, “Khốn thay cho chúng con! Vì mắt chúng con đã thấy Vua, Chúa Vinh hiển.” Chúng con cảm ơn Ngài, Chúa

ôi, rằng có một quá trình thanh tẩy, tối nay, điều đó có thể không chỉ chạm vào môi miệng chúng con mà còn chạm đến tấm lòng và linh hồn của chúng con, và tẩy sạch chúng con khỏi tất cả sự ô uế của chúng con. Vì thật là, thật vậy, chúng con ở giữa dân sự với môi miệng ô uế, và môi miệng chúng con, cũng ô uế. Chúng con cầu nguyện để Đức Thánh Linh vĩ đại sẽ đến và chạm vào môi và lòng chúng con với sự xúc dầu, Lửa của Đức Thánh Linh từ bàn thờ của Đức Chúa Trời, và tẩy sạch chúng con khỏi tất cả sự vô tín và nghi ngờ của chúng con, để Ngài có thể đến và làm nơi ở của Ngài với chúng con. Vì, chúng con yêu mến Ngài, và chúng con tôn thờ Ngài, và chúng con thờ phượng Ngài. Chúng con cầu nguyện, thưa Cha, tối nay, nếu có người nào ở đây chưa có sự đụng chạm thanh tẩy đó của Đức Thánh Linh lớn, Lửa của Đức Chúa Trời, để đêm nay công việc này sẽ được thực hiện trong họ vì Nước Đức Chúa Trời. Chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Xin mời ngồi.

⁴ Bây giờ tôi...sẽ cố gắng để được ra ngoài sớm. Tôi không muốn anh em bỏ học trường Chúa nhật. Bây giờ, thật ổn thôi cho anh chị em bỏ lỡ một ngày làm việc, anh chị em sẽ không bỏ lỡ điều đó quá nhiều; nhưng giữ anh chị em lại cho đến chín giờ ba mươi, hay điều gì đó, vào đêm nọ. Nhưng đừng bỏ qua trường Chúa nhật, bất cứ điều gì anh chị em làm.

Bây giờ chủ đề của tôi tối nay là: *Những Ảnh Hưởng*.

⁵ Chúng ta muốn đọc câu chuyện này, chúng ta sẽ lật ra Sử ký thứ Hai, chương thứ 26, và anh em có thể đọc nó. Ô-xia này là một chàng trai chân chiên. Và ông, Sử ký thứ Hai 26 cho chúng ta biết, ông là vua được xúc dầu ở tuổi mười sáu. Và cha của Ô-xia, một người tin kính. Và người này là một người tốt, có cha mẹ tin kính, “Ông đã làm điều đó ngay thẳng trước mặt Chúa.” Bây giờ chúng ta thấy rằng thường thường...

⁶ Tôi—tôi nghĩ ngày hôm nay, vấn đề lớn của chúng ta gặp phải, về những gì chúng ta tin là phạm pháp ở lứa tuổi vị thành niên, là một sự phạm pháp đối với cha mẹ, một gia đình phạm pháp. Dân sự của—của chúng ta đã bỏ đi những điều mà họ—họ

nên nắm giữ. Hội thánh trở nên hâm hấp hoặc nguội lạnh, và những—những đứa trẻ bước đi vào thế gian.

7 Bây giờ Hollywood tung ra rất nhiều phim ảnh và—và ti-vi, và vân vân, mà thậm chí không được kiểm duyệt, nơi họ nguyện rửa và—và—và sử dụng Danh Đức Chúa Trời một cách vô ích. Và—và nó đã từng là sai trật đối với trẻ em trong các giáo hội thánh khiết để đi đến—đến—đến những máy chiếu phim hay những buổi chiếu phim, và bây giờ Sa-tan đã nhảy lên phía trước, bằng cách đưa nó vào ngay trong nhà, trong hình thức truyền hình, và rồi không được kiểm duyệt, và—và vân vân. Và đó là cách của Sa-tan đi vào dần dần.

8 Giống như người đi xe trượt băng cũ trước đây. Nhiều người trong các bạn không nhớ điều đó, bởi vì các bạn còn quá trẻ. Trước đây được sử dụng để giải trí cho trẻ em; bạn ngồi xuống xe trượt băng của mình và chỉ di chuyển xung quanh, xung quanh. Có một cái lỗ, một chỗ liệng, và mọi người sẽ thách thức nhau, ai có thể đi gần nhất với nó. Và sau một thời gian ngắn, trước khi anh em biết điều đó, [Anh Branham búng tay—Bt.] anh em đã trượt xuống.

9 Đó là cách tội lỗi. Đừng coi thường với nó. Đừng thấy anh em có thể đến gần nó như thế nào. Hãy thấy anh em có thể tránh xa nó như thế nào. Thấy không? Đừng mạo hiểm. Nếu anh em định mạo hiểm...Tôi không muốn mạo hiểm.

10 Một lần nọ, một cụ già người Scot-len, họ nói, đang đi qua một ngọn núi. Và những chiếc xe ngựa đang chờ đợi, mỗi người muốn đưa ông đi qua. Ông ấy nói, “Tôi muốn người đánh xe giỏi nhất đưa tôi đi.”

11 Một người trong họ nói, “Ồ, tôi có thể lái sáu con ngựa của tôi phi nước đại trong vòng—trong vòng gần ba thước quanh rìa ngọn núi đó.” Sa xuống, đó là sự chết. Nói, “Tôi là một người đánh xe đủ tốt để lái những con ngựa của tôi, an toàn, chung quanh đó, trong vòng hơn hai thước từ lề đường, và không bị lật.”

12 Người khác nói, “Tôi có thể đánh bại điều đó. Tôi có thể lái xe trong vòng hơn một thước, hay một thước, và không bao giờ bị lật.”

Ông ấy nói, “Còn ông thì sao, thưa ông?”

¹³ Nói, “Ồ, tôi không biết. Tôi không thích làm điều đó. Tôi—tôi chỉ bám vào sườn đồi thôi.”

Ông ấy nói, “Anh đưa tôi đi.” Đúng vậy. Đó là một người đánh xe tốt nhất.

¹⁴ Không phải là anh em có thể đến gần như thế nào, và anh em nghĩ mình được an toàn như thế nào, hãy ở lại thật xa khỏi tội lỗi như anh em có thể ở lại. Cứ đi càng xa càng tốt. Nói, “Ồ, tôi có thể làm *điều này*. Không có hại gì trong việc làm *điều này*.”Ồ, nếu có một câu hỏi trong tâm trí của anh em, anh em đừng làm điều đó chút nào. Bất cứ nơi nào có vấn đề, hãy tránh xa nó. Thế thì, anh em thấy, thế thì anh em hoàn toàn đang sống bởi đức tin, nếu không có vấn đề gì. Nếu có một thắc mắc, thì hãy bỏ qua nó, đừng tìm cách giải quyết nó chút nào.

¹⁵ Và tôi nghĩ rằng nhiều lần đó là cha mẹ bỏ nhau. Tôi biết đôi khi có những—những trường học, và các thứ. Và trường Chúa nhật học khoảng nửa giờ, hay một giờ vào sáng Chúa nhật, và thế giới có những đứa trẻ sống trong suốt thời gian còn lại của tuần, và nhồi nhét chúng nhiều hơn là một giáo viên. Và nhiều lần, quá nhiều lần, giáo viên đã đưa ra một bài học nhỏ hàng quý mà cô ấy dạy về, trong khi cô tô môi và sửa sang lại mái tóc của mình, để mặc cho bọn trẻ làm điều tốt nhất chúng có thể.

¹⁶ Và rồi ở nhà chúng không được tiếp nhận sự dạy dỗ Cơ-đốc chút nào. Mẹ đi ra nơi nào đó để dự tiệc đánh bài, còn bố thì ở sân chơi bowling, và—và người chị ra ngoài với người nào đó với một xe thể thao. Và các em ở đây, đây. Điều gì, chúng ta—chúng ta đi đâu? Anh em thật sự, nó thật là...Thật kinh khủng. Và rồi chúng ta thấy rằng tất cả những điều này cùng nhau. Junior đi ra ngoài, chạy đi chạy lại trên đường phố, trên chiếc xe gắn máy của mình. Và, ồ, đó là một số người trong số họ chơi gôn, và những người khác chơi bi-a, và nó chỉ là thứ gì đó khác để giải trí. Và hội thánh bị lãng quên.

¹⁷ Nhiều lần, rồi họ có một ủy ban ở đó; nếu mục sư đó tình cờ đụng phải một điểm nhạy cảm nhỏ mà—hầu như hơi trái ngược, hoặc nói điều gì đó về nó, ủy ban đó sẽ đưa ông lên, tên ông sẽ

được đưa lên tổng hành dinh và ông sẽ bị dứt phép thông công. Vì vậy, anh em thấy, nó trở thành một phiếu ăn, thay cho đầy tớ được xúc dầu để rao giảng Phúc âm. Thấy không? Đúng vậy. Nó trở thành một điều mà họ muốn. Đó là—đó là một phiếu ăn. Họ phải ở lại đó, được trả lương hậu hĩnh. Hãy lắng nghe, thưa anh em, xin Đức Chúa Trời thương xót một người mà muốn bán quyền thừa kế của mình vì điều đó. Hãy lắng nghe!

18 Chúng ta cần con người mà sẽ xử lý Phúc âm, bằng tay không, không phải bằng bất kỳ loại găng tay giáo phái nào. Cứ đặt nó ra đó theo cách nó được viết, và—và để những mảnh vụn rơi xuống bất cứ nơi nào họ muốn. “Nếu chiếc giày vừa vặn,” mẹ thường nói, “hãy mang vào.” Nói, “Đừng cắt vết chai ở chân con.” Vậy thì, vì vậy chúng ta có những điều đó mà chúng ta nên lắng nghe.

19 Bây giờ, vị vua này, Ô-xia, là một đứa con tuyệt vời như vậy. Ông có một người cha tin kính. Mẹ ông đến từ Giê-ru-sa-lem, và một người cha tin kính là vua trước ông, và kiểu dạy dỗ đó đã thấm nhuần vào chàng trai đó.

20 Tôi không phải là người của đảng Dân chủ hay đảng Cộng hòa. Tôi chỉ thực hiện một cuộc bỏ phiếu, và đó là cho Đảng Christ. Và Ngài là—Ngài là...Với Điều đó tôi sẽ chiến thắng.

21 Bây giờ, tôi—tôi nghĩ Tổng thống vĩ đại nhất, mặc dầu, mà chúng ta từng có, là Abraham Lincoln. Không phải vì ông cũng là người Kentucky, nhưng đó là bởi vì con người đó đi lên từ con số không. Và tất cả những cuốn sách mà con người đã từng sở hữu, từ khi ông còn là một cậu bé, cho đến khi ông có tuổi, hầu như, là Kinh Thánh và—và *Thiên Lộ Lịch Trình* của Bunyan. Đấy, điều đó đã hun đúc nên ông (điều gì?) rằng “Abe trung thực.” Ông... Những gì bạn đọc, những gì bạn làm, hun đúc tính cách của bạn. Nó—nó cho biết bạn là ai. Và bây giờ, anh em thấy, ông đã đọc chỗ “nếu người làm sai, người phải trả giá cho điều đó; nếu người làm lành, Đức Chúa Trời sẽ tôn trọng nó,” và điều đó đã hun đúc cho ông những gì ông đã có. Và mẹ anh, một—một người nữ tin kính, cũng vậy. Ông nói, “Nếu có bất cứ sự khen ngợi nào được ban cho người nào, đó là một người mẹ tin kính,” điều đó đã nuôi dạy ông đúng đắn. Bây giờ điều đó đã làm, tôi nghĩ, tôi sẽ nói ít nhất một người, nếu không phải là Tổng thống vĩ đại nhất, mà

chúng ta đã có. Ông đi lên từ con số không, và Đức Chúa Trời đã lập ông làm Tổng thống bởi vì ông là một người trung thực và một người tốt.

²² Bây giờ, chúng ta thấy rằng chàng trai này cũng vậy. Có cha mẹ tin kính này, ông đã làm điều đó là đúng. Khi ông được lập làm vua, và khi ông được mười sáu tuổi, ông đã bỏ qua tất cả chính trị và những quan điểm phổ biến trong thời đại của mình, và hầu việc Đức Chúa Trời với sự tôn kính. Điều đó khiến ông trở thành một vị vua chân chính. Bỏ qua chính trị và quan điểm hiện đại, và hầu việc Đức Chúa Trời với sự tôn kính, điều đó rất tốt. Vương quốc của ông, Đức Chúa Trời đã ban phước cho nó, rất vĩ đại cho đến nỗi nó có thể so sánh với vương quốc của Sa-lô-môn. Và Sa-lô-môn có điều vĩ đại nhất đã có; nhưng chàng trai này đã gần như ngang hàng với Sa-lô-môn, trong vương quốc của ông.

²³ Đó là một—một sự giúp đỡ lớn lao cho nhà tiên tri trẻ Ê-sai, và ông là một người trẻ tuổi vào lúc đó, vừa mới bắt đầu. Được sanh ra là một tiên tri, ông đã quan sát ảnh hưởng mà người này đã có trên dân sự; và thấy ảnh hưởng của ông đến từ đâu, bởi vì ông tin cậy Đức Chúa Trời, dứt khoát. Và đã có...Ông để ý lần nữa, Ê-sai đã làm, cách mà Đức Chúa Trời sẽ ban phước cho họ mà sẽ đúng với Lời Đức Chúa Trời.

²⁴ Bây giờ chúng ta nhận ra rằng anh chàng trẻ tuổi này muốn ở lại với những nguyên tắc của những gì Đức Chúa Trời đã phán. Ông đã giữ luật pháp của Ngài. Ô-xia sẽ không quay bên phải hay trái. Ông ở lại đúng với những gì Lời đã phán, và Đức Chúa Trời đã tôn vinh ông và ban phước cho ông trong mọi việc ông đã làm, thịnh vượng, tiếp tục tiến lên. Thật là một—thật là một tấm gương cho bất cứ người trẻ nào!

²⁵ Tôi nghĩ nếu chúng ta có dân sự ngày nay, những giáo hội của chúng ta mà tuyên bố là Cơ-đốc nhân, nếu họ kiêng những thứ thuộc về thế gian và sống kiểu đời sống đó, nó sẽ ảnh hưởng đến những Cơ-đốc nhân trẻ tuổi làm như vậy. Nhưng, ngày nay, khi họ buông xuôi, và uống rượu và hút thuốc, và hành động như vậy, và vẫn cố giữ sự xưng nhận của họ như là Cơ-đốc giáo,

điều đó đặt một trở ngại tồi tệ trong con đường của người khác, và làm cho nó rất khó khăn.

²⁶ Hãy nhớ, Kinh Thánh nói, “Anh em là những thư tín được viết ra, đang sống, được đọc bởi tất cả mọi người.” Bây giờ, nhiều người sẽ không đọc Kinh Thánh, nhưng Đức Chúa Trời đã làm cho anh em trở thành một đại diện sống động. Anh em là một lá thư biết đi, nên là một quyển Kinh Thánh biết đi, Đấng Christ ở trong anh em. Anh em nên là Lời bước đi của Đức Chúa Trời. Và nếu anh em tự xưng là một Cơ-đốc nhân, và không phải điều đó, ảnh hưởng của anh em, của anh em... Những gì anh em đang ảnh hưởng, sẽ khiến anh em phải trả lời cho nhiều linh hồn mà anh em đã quay sang một bên, cách xa Đấng Christ, trong Ngày Phán xét đó.

²⁷ Tôi nghĩ điều đó dành cho chúng ta, tối nay, để suy nghĩ về điều đó, cho mọi người nam, người nữ, chàng trai và cô gái, biết rằng anh em đang đến với sự Phán xét. Anh em có thể thoát khỏi *điều này, điều kia, hay điều nọ*. Anh em có thể trốn thuế thu nhập, và anh em có thể trốn Cơ quan Thuế. Anh em có thể làm điều này hay điều khác. Anh em có thể đã chạy quá tốc độ giới hạn và cảnh sát không bao giờ bắt được anh em. Nhưng, một ngày kia, sự Phán xét sẽ bắt lấy anh em. Điều đó chắc chắn!

²⁸ “Và chúng ta biết rằng con người phải chết, và sau đó là sự Phán xét.” Sự chết không phải là một điều khó khăn. Đó là sự Phán xét sau khi chết, đó là phần tồi tệ. Và ở đó, những gì anh em đã làm trong đời sống, và anh em đã làm ảnh hưởng đến những người khác như thế nào, anh em sẽ phải trả lời cho điều đó vào Ngày đó.

²⁹ “Chúng ta nên quăng mọi gánh nặng sang một bên, và tội lỗi rất dễ vãn vương chúng ta, để chúng ta có thể theo đòi cuộc chạy đua này đã đặt trước chúng ta, nhìn xem,” không phải với tín điều, với giáo phái, với một người nào khác, nhưng, “với Chúa Jêsus Christ Đấng là tác giả và đấng hoàn tất của Đức tin chúng ta.”

³⁰ Chúng ta nên nghĩ về họ những điều như thế nào, thưa các bạn, một cách nghiêm khắc và tôn kính, khi chúng ta thấy Ngày này đang đến gần, và biết rằng bất cứ lúc nào những trang sách

của cuộc đời anh em, có thể được đóng lại tối nay, và ngày mai sẽ quá trễ để anh em làm điều đó. Đừng bỏ qua những gì bạn có thể làm ngày hôm nay, cho ngày mai, vì ngày mai có thể không bao giờ đến. Những người nam và người nữ, những chàng trai và cô gái, có thể đang ngồi ở đây tối nay, sẽ ở trong nhà xác trước khi trời sáng. Đó là thật. Và rồi cuốn sách của anh em được đóng lại, và anh em sẽ không bao giờ có cơ hội nào khác. Đây có thể là cơ hội cuối cùng mà bạn từng có. Hãy suy nghĩ về điều đó, một cách nghiêm túc. Bạn nói, “Ồ, có lẽ là không.” Nó có thể là không, nhưng nó có thể là. Nhưng, hãy nhớ, một ngày nào đó cuốn sách sẽ được đóng lại, và những gì bạn đang làm bây giờ.

³¹ Và đặc biệt là các bạn những người đang tuyên bố mình là Cơ-đốc nhân, hãy phân rẽ chính mình khỏi những điều thuộc về thế gian. Không liên quan gì với thế gian. Hãy tránh xa nó, vì người nào đó đang theo dõi bạn. Người nào đó đang quan sát bạn. Và anh em sẽ không chỉ đưa chính mình đến đó, mà còn đưa họ đến chỗ tội tệ, và anh em sẽ phải trả lời cho ảnh hưởng của mình.

³² Cách mà vị tiên tri này đã quan sát người này, và thấy rằng Đức Chúa Trời đã ban phước cho ông, và điều đó thật là một ảnh hưởng biết bao! Con người đó thịnh vượng biết bao, những gì Đức Chúa Trời đã làm cho ông. Ông đã sống một—một cuộc đời tuyệt vời, được Đức Chúa Trời ban phước, và ông không rẽ phải hay trái.

³³ Bây giờ ở đây chúng ta tìm thấy một tấm gương khác ở đây trong con người này, con người này là Ô-xia, một vị vua vĩ đại đã từng bước đi với Đức Chúa Trời. Kinh Thánh nói, “Khi vua cảm thấy mình được bảo đảm, cảm thấy rằng ông đã ổn, rồi ông dấy lên trong lòng, với sự kiêu hãnh.”

³⁴ Xin cho tôi dừng lại ở đây để nói điều này, một cách trang trọng, thưa anh, chị em của tôi. Đức Chúa Trời đã làm cho quý vị trở thành khán giả của tôi tối nay. Tôi phải nghiêm túc với những gì tôi đang nói, và anh chị em phải lắng nghe với sự chân thành sâu sắc.

³⁵ Đó là nan đề với nhiều người ngày nay. Họ nghĩ...Chúng ta có một số anh em đang hầu việc của chúng ta, một số người trong

họ có được một chỗ, có thể, và những chức vụ lớn, cho đến khi họ cảm thấy an toàn. Chúng ta đã có điều này, biết điều này là đúng. Nhiều mục sư truyền đạo trong xứ ngày nay bắt đầu uống rượu. Một số người trong họ nghĩ, “Ồ, mình đã có vương quốc nhỏ bé của mình được xây dựng chung quanh mình. Không có lý do gì cho tôi...Người ta yêu mến tôi rất nhiều, cho đến nỗi họ sẽ không bao giờ chú ý nếu tôi làm *điều này* hay tôi làm *điều kia*.” Hãy để tôi nói với anh em, thưa anh em, có một Đấng đang nhìn, và đó là Đức Chúa Trời. Không ai được an toàn bên ngoài Đức Chúa Trời.

³⁶ Đôi khi sau đó chúng ta đến một nơi, chúng ta nghĩ, “Đức Chúa Trời ban phước cho chúng ta. Ngài ban cho tôi một chiếc Cadillac. Ngài cho tôi một công việc tốt hơn. Ngài ban cho tôi *điều này*.” Đó không phải là dấu hiệu cho thấy bạn không thể từ bỏ những ơn phước của Ngài.

³⁷ Khi bạn được nhắc lên, và cảm thấy, “Ồ, tôi đã từng nằm suốt đêm và cầu nguyện, tôi đã từng làm *điều này* và tôi đã làm *điều kia*, nhưng tôi đã không làm điều đó nữa,” bạn đang ở trên mảnh đất nguy hiểm.

³⁸ Đó là vấn đề với những người Ngũ Tuần của chúng ta. Trong khi, trở lại nơi xa kia, cách đây đã lâu, khi chúng ta có những nhiệm vụ nhỏ ở góc phố nào đó, và những người phụ nữ không mang vợ và đánh trống côm ở dưới đó, phải cầu nguyện suốt đêm, và mọi thứ; cảnh sát đã nhốt anh chị em lại, và ở lại trong tù, và vân vân. Anh chị em đã cầu nguyện. Các giáo hội, tất cả các giáo phái, đã cười nhạo anh chị em và làm trò cười về anh chị em. Nhưng bây giờ Đức Chúa Trời đã nâng anh chị em lên, cho đến khi anh chị em có một số nhà thờ tốt nhất trong nước, một giáo phái đầy quyền lực vĩ đại, anh chị em bắt đầu cảm thấy an toàn. Hãy cẩn thận, đó là khi anh chị em được nâng lên. Thế thì, khi Đức Chúa Trời sai đến Điều gì đó, anh em không thể chấp nhận Nó, nữa, bởi vì anh em đã làm chứng cho *điều này* rồi. Rồi anh em bắt đầu cảm thấy được bảo đảm, đó là lúc anh em đang trên đường đến với sự sa sút của mình. Đó là dành cho các giáo phái. Điều đó dành cho các dân tộc.

³⁹ Hãy nhìn xem đất nước chúng ta, đã từng là một trong những

quốc gia đạo đức vĩ đại của thế giới. Hãy nhìn nó ngày hôm nay, đó là trò cười của thế gian, ô uế hơn bất cứ điều gì tôi biết.

⁴⁰ Khi tôi xuống máy bay, và đến Rô-ma, và đi lên Saint Angelo, để đi vào hầm mộ, tôi cảm thấy bối rối khi thấy một tấm biển đặt tại—tại hầm mộ Saint Angelo, nói, “Một lời cho tất cả phụ nữ Mỹ! Xin vui lòng mặc quần áo vào trước khi vào hầm mộ, để tôn kính người đã chết.” Đến đó với quần đùi, và quần tây, trong một nơi giống như Rô-ma; và rồi phải nói, với những người phụ nữ Mỹ, “để tôn trọng người đã chết; và mặc quần áo vào.” Ô, nó trở thành mùi hôi thối trong lỗ mũi! Và tất cả tiền bạc của chúng ta ở nước ngoài, và các khoản cho thuê, và mọi thứ như thế, sẽ không bao giờ mua được tình bạn.

⁴¹ Những gì chúng ta cần trong đất nước này, và chúng ta sẽ không bao giờ có nó, nhưng những gì chúng ta cần là một—một thời gian làm sạch nhà cửa; không phải là một sự dọn dẹp nhà cửa chính trị, nhưng một sự phục hưng do Đức Thánh Linh sai đến sẽ quét qua nó từ đầu đến chân. Đó là những gì các giáo hội của chúng ta cần. Đó là những gì dân sự chúng ta cần. Đó là những gì, như những cá nhân, chúng ta cần. Rằng ảnh hưởng của chúng ta... Khi chúng ta đứng lên và nói, “Tôi là người Ngũ Tuần. Tôi đã nói tiếng lạ. Tôi hét lên. Tôi đã nhảy múa trong Thánh Linh.” Anh em có thể đã làm điều đó, nhưng hãy để tôi nói với anh em điều gì đó, thưa anh em, điều đó không an toàn cho anh em, không một chút nào.

⁴² Chúng ta thấy khi Ô-xia tự cao trong lòng, chúng ta thấy rằng Đức Chúa Trời đã đánh ông. Ông đã làm gì? Ông đã cố gắng rất nhiều để cố gắng chiếm vị trí của một mục sư. Ông nghĩ bởi vì ông đã được nâng lên, Đức Chúa Trời đã ban phước cho ông, làm cho ông trở thành một người vĩ đại, ông có thể làm bất cứ điều gì ông muốn.

⁴³ Tôi đã nghe một thanh niên nói với tôi cách đây không lâu, anh ấy nói, “Anh biết đấy, Đức Chúa Trời yêu tôi rất nhiều, Anh Branham à, Ngài cứ để cho tôi làm bất cứ điều gì tôi muốn. Ngài không quan tâm.”

⁴⁴ Ngày nay tôi nghe rất nhiều về Đức Chúa Trời là một Đức Chúa Trời tốt lành. Ngài là vậy. Tôi không tranh cãi điều đó. Ngài

là một Đức Chúa Trời tốt lành. Nhưng Ngài cũng là một Đức Chúa Trời của cơn thịnh nộ. Sự Thánh Khiết của Ngài đòi hỏi sự công bình. Luật pháp của Ngài đòi hỏi sự phán xét. Nếu không có sự phán xét đối với luật pháp, luật pháp không có hiệu lực. Ích lợi gì để nói, “Việc vượt đèn đỏ ở đây là phạm luật,” mà không bị phạt đàng sau nó? Đấy, nó sẽ không phải là luật pháp. Họ không thể làm gì về điều đó; không có hình phạt. Có một hình phạt cho sự vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời, và, điều đó sẽ xảy ra, anh em sẽ phải trả đến từng xu cuối cùng trước khi anh em được mang ra ngoài.

45 Bây giờ nhiều người ngày nay phạm sai lầm đáng buồn giống như người này đã làm, khi ông được tôn cao, trở nên quan trọng, để ông có mọi thứ trong tay mình, ông cảm thấy an toàn, “Đức Chúa Trời yêu thương tôi rất nhiều, cho đến nỗi không có gì có thể quấy rầy tôi bây giờ.” Khi ông làm điều đó, ông đã tự ném mình vào trong hình dạng giống như Nê-bu-cát-nết-sa đã làm một lần, như anh em đọc giả Kinh Thánh biết. Rồi chúng ta thấy rằng ông đã bị đánh bởi bệnh phung bởi vì ông đã cố gắng thay thế vị trí của một mục sư.

46 Cách đây không lâu, tôi nói chuyện quốc tế cho Hội Thương Gia Phúc Âm Toàn Vẹn, cách đây một thời gian, tôi đang ngồi ở một nơi, nó đã kết thúc ở Jamaica, chúng tôi đang có một buổi nhóm.

47 Tôi yêu mến họ, bởi vì đó là những người từ tất cả các giáo hội. Nó cho tôi một cơ hội để—để nói. Đôi khi các giáo hội không chịu hợp tác, nhưng những nhà kinh doanh của họ đang hợp tác, họ—họ sẽ phải giữ thể diện của mình vì lợi ích của các nhà kinh doanh.

48 Vậy bây giờ chúng ta thấy, rằng trong đó, tôi đang có một buổi nhóm. Đêm đó khi chúng tôi trở lại với Khách sạn Flamingo, Tôi nói, “Tôi xấu hổ về anh em.” Tôi nói, “Thật là một sự ô nhục. Tất cả những gì anh em đã nói về, trước tất cả các nhà lãnh đạo chính trị và các thứ, và các doanh nhân ở trên và dưới đây, gần như, ‘Tôi có một công việc nhỏ ở dưới đây, và tôi có mười sáu chiếc Cadillac,’ hay bất cứ cái gì nữa.” Tôi nói, “Con người họ, anh em không thể so sánh với họ.”

49 Đó là những gì rắc rối với giáo hội ngày nay, anh em đang cố gắng so sánh với Hollywood. Các bạn đang cố gắng làm cho nó giống như Hollywood. Hãy nhớ, Hollywood hào nhoáng lòe loẹt; Phúc âm rực sáng. Anh em không thể đi qua trên đất của họ; anh em phải mang chúng đến trên đất của chúng ta. Đó là nơi chúng ta phải có được chúng. Phải đưa họ đến đây, không phải chúng ta đi ra ngoài đó. Chúng ta không bao giờ có thể so sánh với họ. Chúng ta không muốn. Chúng tỏa sáng và lấp lánh; Phúc âm rực rỡ với sự nhu mì và khiêm nhường. Đó chỉ là sự khác biệt giữa ánh sáng rực rỡ và ánh sáng chói lòa.

50 Bây giờ chúng ta tìm thấy, tôi đã nói với những người này, tôi nói, “Sự việc của nó là, anh em chỉ là những thương gia, đang cố gắng rao giảng Phúc âm. Anh em không có quyền làm điều đó. Những thầy giảng chúng ta gặp rất nhiều khó khăn để giữ cho nó quân bình. Và các bạn không nên làm điều đó. Các bạn đang cố gắng chiếm chỗ sai. Các bạn là những nhà kinh doanh, nhưng đừng cố chiếm chỗ của Phúc âm.”

51 Và tôi—tôi nói, “Vấn đề của nó là, ngày hôm nay, anh em đang cố gắng nói anh em có bao nhiêu. Thật là một sự khác biệt với những người ngũ tuần đầu tiên! Những người ngũ tuần đầu tiên đã loại bỏ những gì họ có.”

52 Một ca sĩ trẻ nào đó ở đó, là một người nam trẻ tốt quý. Tôi yêu mến anh ấy. Anh ấy là một người tốt, nhưng anh ấy nói, “Anh Branham, tôi không bao giờ muốn tranh cãi lời anh, hay nói bất cứ điều gì chống lại Nó.”

53 Tôi nói, “Điều đó được thôi. Nếu đó không phải là Lời của Chúa, thì anh có quyền, thưa anh.”

Và anh ấy nói, “Đó là một lần anh sai.”

54 Tôi nói, “Ồ, không. Không, không.” Tôi nói, “Những người ngũ tuần đầu tiên đã bán mọi thứ họ có, và đưa nó vào những công tác truyền giáo, và—và đã đi ra ngoài.”

55 Và một thầy giảng ở đó, ông nói, “Đó là điều tồi tệ hơn họ từng làm.”

Tôi nói, “Gì vậy? Đức Thánh Linh phạm sai lầm à?”

56 Ông nói, “Tôi không nói điều đó; nhưng đó là điều tồi tệ hơn họ đã từng làm.” Nói, “Rồi khi sự tranh cãi đến trong hội thánh, họ không có nhà để đi đến.”

57 Tôi nói, “Chính xác là lý do Đức Chúa Trời buộc họ phải bán nhà của họ, rồi họ đi khắp nơi, truyền đi sứ điệp khắp đất nước. Họ không có nơi nào khác để đi.” Đức Chúa Trời biết những gì Ngài đang làm, cứ để Ngài điều hành Công việc.

58 Chúng ta thấy rằng con người này đã lấy một lư hương, bắt đầu vào để—để—để làm một—một sự đưa qua đưa lại, một—một—một cái lư hương, thấp hương. Đó không phải là công việc của ông. Ông là vua, không phải là thầy tế lễ. Và thầy tế lễ chạy theo sau ông, và bảo ông ta, nói, “Vua không nên làm điều này. Điều đó chỉ dành cho một người Lê-vi để làm việc đó, và ông không phải là người Lê-vi. Phải có một người tận hiến cho điều đó, và ông không được thánh hiến cho Chúa. Ông là vua. Đức Chúa Trời đang ban phước cho vua. Tốt đấy. Nhưng vua không được thánh hiến để làm điều đó.”

59 Rất nhiều lần chúng ta đã thấy những ân tứ bị cố gắng giả mạo, khi chúng không được thánh hiến cho sự kêu gọi. Và chúng ta đã thấy tất cả điều này. Chúng ta thấy điều đó ngày nay đúng như nó đã xảy ra lúc đó, thấy người nào đó cố giả mạo một người có Đức Thánh Linh; la lớn như họ, nói tiếng lạ như họ, và họ vẫn không biết gì về Đức Chúa Trời hơn một người Hottentot biết về đê-môn Ai Cập. Đúng vậy, chỉ là sự giả mạo, hành động giống như thế, khoác lên mình điều gì đó.

60 Nhưng hãy để tôi nói với anh em, anh em đang nhìn vào điều đó, hãy nhớ, nơi nào anh em thấy người nào đó đang giả mạo nó, thì có điều gì đó chân thật ở đâu đó. Nếu tôi tìm thấy một đồng đô-la, và nó là đồ giả, thì đó chỉ là một dấu hiệu nó được làm từ một đồng thật.

61 Nhưng chúng ta thấy người này, Ô-xia, đang cố gắng thế chỗ của thầy tế lễ này. Và khi họ chạy theo ông, nói với ông, ông đã nổi giận. Ông quay lại và cho họ biết, “Ta sẽ làm những gì ta muốn làm. Các người là ai mà bảo ta điều gì để làm? Các người nói cho ta biết ta phải làm gì sao? Ta là vua, ta sẽ làm như ta muốn!” Và Đức Chúa Trời đã đánh ông bị bệnh phung, ngay tại đó. Và ông

đã chết, một người phung. Trong cơn giận dữ của ông, khi sự giận dữ của ông đã nổi lên, thì ông đã bị đánh bởi bệnh phung.

⁶² Thế thì là một bài học cho nhà tiên tri trẻ tuổi, chắc chắn vậy. Sau khi ông đã quan sát con người này đi lên, và lấy bằng Tiến sĩ Triết học, bằng Tiến sĩ Luật của mình, và vân vân, và rồi cố gắng chiếm một chỗ mà không thuộc về ông. Ông đã phát hiện ra, và nổi giận về điều đó. Khi người nào đó cố gắng nói cho ông biết CHÚA PHÁN NHƯ VẬY là gì, ông đã không nhận ra điều đó. Và Đức Chúa Trời đánh ông bị bệnh phung, là một loại tội lỗi. Được rồi, bởi điều này, Ê-sai đã học được rằng Đức Chúa Trời ấn định cho người của Ngài ở vị trí của người. Đức Chúa Trời định vị trí. Chúng ta không thể lấy một người lúc nào đó và làm điều này với anh ta.

⁶³ Một phụ nữ trẻ, ở đây cách đây không lâu, chị ấy đã nói với tôi rằng chị ấy...hay chị ấy đã có một cậu con trai mà chị ấy sẽ...Nói, “Nó cảm thấy mình có một sự kêu gọi.” Tôi đoán, chị ấy khoảng ba mươi lăm tuổi. Chị nói, “Con trai tôi, khoảng mười bốn tuổi, nó cảm thấy nó được gọi. Anh Branham, anh có thể gọi cậu ấy đi và lấy bằng Tiến sĩ của nó, hay điều gì khác như thế, gửi nó đến một trường đại học nào đó không? Anh sẽ khuyên điều gì?”

⁶⁴ Tôi nói, “Nơi tốt nhất mà tôi biết là trường đại học quỳ gối học, quỳ gối xuống.” Tôi nói, “Cậu ấy sẽ đi ra ngoài đó giữa vòng đó, và, điều đầu tiên chị biết, đó là bắt đầu học toán...môn toán và tất cả về điều này, và vì vậy về điều này, và họ cho anh ta một bài kiểm tra trí tuệ và chỉ số IQ, và tất cả như thế này. Và rồi họ có được tất cả về Đức Chúa Trời, mà đã từng ở trong người ấy, lộ ra,” tôi nói. Không coi thường những điều ấy, nhưng tôi chỉ cho anh em thấy họ đi ra khỏi đường lối bao xa.

⁶⁵ Hãy xem và thấy điều gì, điều này đã xảy ra. Vậy thì, Đức Chúa Trời ấn định vị trí cho người của Ngài phải chiếm giữ.

⁶⁶ Cách đây không lâu, tôi đang đọc một câu chuyện nhỏ về một—một người phụ nữ mà đã...bị một—một căn bệnh, một—một—một—một bệnh viêm phổi, ở St. Louis, Missouri. Và bà bị bệnh rất, rất nặng, và họ nói bà sẽ—sắp—chết. Và bà đã có một con trai đang học đại học. Vì vậy đi qua để xem, bác sĩ khám, thật

sự ông nghĩ, bà còn sống được bao lâu nữa. Và nói, “Bà ấy có lẽ sẽ không còn ở đây hơn một hay hai ngày nữa.”

67 Vì vậy họ đã đánh điện với cậu con trai trẻ, để “tốt hơn là nên về nhà,” mẹ cậu bị ốm nặng. Vì vậy người con trai trẻ, nhận được bức điện, đang sẵn sàng để đi, và anh ta nhận được một bức điện khác, “Mẹ anh bây giờ khỏe hơn, ổn rồi. Đừng đến.”

68 Ồ, rồi khoảng một năm sau, ồ, chàng trai về thăm nhà hàng năm. Khi anh về nhà, anh nói, “Mẹ ơi!” Sau khi anh ấy chào bà, anh ấy nói, “Mẹ biết đấy, con thật tự hỏi, khi mẹ bị đau rất nặng, mẹ không hề kể với con những gì đã xảy ra.”

69 Bà ấy nói, “Ồ, con trai, mẹ có vài điều muốn nói với con.” Bà nói, “Con biết hội truyền giáo nhỏ đó ở dưới đường phố ở đây, ở dưới đây nơi mà người ta hò hét như thế, và khóc lóc và cứ như vậy không?”

Nói, “Vâng.”

70 Nói, “Mục sư của họ tin vào việc cầu nguyện cho người đau.” Nói, “Một trong những phụ nữ đến đây và đã nói với mẹ.” Nói, “Bác sĩ bảo mẹ chỉ còn sống hai ngày nữa.” Và nói, “Sau đó họ đã đi và đã, muốn mời mục sư này đến và cầu nguyện cho mẹ, và người phụ nữ đã làm điều đó, và mẹ nói, ‘Ồ, chắc chắn, mời ông ấy đến.’” Nói, “Con biết đấy, ông ấy đến và,” nói, “ông ấy đã đọc một câu Kinh Thánh từ trong Kinh Thánh ở đó.” Và nói, “Ông đến và đặt tay trên mẹ, và cầu nguyện cho mẹ. Và, con biết đấy, cơn sốt đã lìa khỏi mẹ, và mẹ đã khỏe lại.” Và bà nói, “Ồ, ngợi khen Đức Chúa Trời!”

Anh ấy nói, “Mẹ ơi, mẹ ơi, bây giờ mẹ biết rõ hơn mà!”

71 Nói, “Ồ, ồ, không, không, con yêu quý,” nói, “nó thực sự đã xảy ra.” Bà nói, “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Mẹ đang nói với con,” bà nói.

72 Anh ấy nói, “Bây giờ mẹ đang thực sự hành động giống như những người đó.” Nói, “Mẹ không được làm thế, mẹ à.”

73 Nói, “Nhưng,” nói, “con yêu quý, ông ấy đã đọc nó ngay từ trong Kinh Thánh. Ông đã đọc ra ở đó, Mác chương thứ 16, ‘Những dấu hiệu này sẽ theo sau những kẻ tin.’ Nó ở ngay *Đấy*.” Nói, “Chúng ta, chúng ta...*Đấy* là nó ở ngay *Đấy*,” bà ấy nói.

⁷⁴ “Ồ, mẹ ơi, đó là loại người dốt nát ở dưới đó.” Nói, “Những người dưới đó không được học hành.” Nói, “Họ chỉ là những người đáng thương, rác rưởi như ngoài đường phố, và vân vân, và chạy vào đó.” Nói, “Mục sư đó...” Nói, “Chúng con học trong trường đại học, rằng Mác 16, từ câu thứ 9 trở đi, không được hà hơi.”

Bà nói, “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời!”

Anh ấy nói, “Mẹ ơi, mẹ sao vậy?”

⁷⁵ Nói, “Mẹ chỉ đang nghĩ, con trai à, nếu Đức Chúa Trời có thể chữa lành mẹ bằng Lời không được hà hơi, thì Ngài sẽ thực sự làm gì với điều mà được hà hơi?” Vì vậy tôi nghĩ điều đó gần như giải quyết nó. Phải không? “Nếu điều không được hà hơi sẽ chữa lành, thì điều được hà hơi sẽ làm gì?” Chính là điều đó, thưa các bạn. Vâng, thưa Quý vị.

⁷⁶ Bây giờ, cố gắng chiếm chỗ của người khác. Đức Chúa Trời đặt để người của Ngài. Đức Chúa Trời đặt người của Ngài vào vị trí. Người đó không được cố gắng chiếm chỗ của người khác. Anh em không được làm điều đó.

⁷⁷ Bây giờ khái tượng ở đền thờ. Tại đền thờ, ông đã đi xuống khi ông phát hiện ra điều đó. Ê-sai đã thấy điều đó, Ê-xê-chia, điều gì đã xảy ra với ông, và rồi ông đã chết và đã có một—một... Tôi muốn nói Ô-xia, và ông đã—ông đã bị đem đến trại phung, và con trai ông phải trị vì thế chỗ của ông. Và rồi Ê-sai hầu như buồn chán, vì vậy một ngày nọ ông đã đi xuống đền thờ, để hầu như trút bỏ điều đó ra khỏi—ra khỏi lòng mình.

⁷⁸ Tôi nghĩ đó là điều tốt cho tất cả chúng ta để làm, là đi xuống nhà của Đức Chúa Trời, đi xuống và giải cứu linh hồn của anh em, loại bỏ điều đó ra khỏi tâm trí anh em.

⁷⁹ Vì vậy Ê-sai đã đi xuống đó và ông phải cầu nguyện. Ông không...Nó có thể đã xảy ra vào buổi chiều, và ông...hay sáng sớm, tôi không biết. Vì vậy ông đi xuống tại bàn thờ và bắt đầu cầu nguyện, và ông đã cầu nguyện cho đến khi ông trở nên sốt sắng. Bây giờ đó là cách. Ông đã thấy những gì ông đang nhìn, ở đây trên trái đất, đã thất bại. Vị vua đó mà Đức Chúa Trời đã ban phước, vị vua vĩ đại, quyền năng này, mạnh nhất trong xứ,

và tuy nhiên đã thất bại. Và rồi ông không biết phải làm gì, và ông phải cầu nguyện.

⁸⁰ Rồi, đột nhiên, ông ngẩng đầu lên, và rồi ông thấy một Vua chân thật. Ông đã thấy Đức Chúa Trời được cất lên trên Cao; vạt áo của Ngài đã đầy dẫy Thiên đàng. Ông đã thấy, ông đã thấy điều gì đó để nhìn vào, một tấm gương thực sự. Khi anh em nhìn và cố gắng làm cho một người làm gương mẫu của mình, chắc chắn anh em sẽ đi sai trật, bởi vì người đó sẽ thất bại. Nhưng Ngài đang cố gắng nói với nhà tiên tri, “Đừng nhìn vào con người hay những gì con người nói. Hãy hướng mắt lên phía Ta và những gì Ta đã nói. Hãy ngược lên Đây; không phải là một nơi trên đất, nhưng là một Nơi trên trời, được tôn cao trên các tầng Trời,” và vạt áo của Ngài đầy dẫy các tầng trời. Và ông ngược lên. Và rồi ông nhìn vào đền thờ, tại đền thờ ông đã thấy Đức Chúa Trời được tôn cao, và quan sát đến các Sê-ra-phim trên Trời.

⁸¹ Bây giờ, các Sê-ra-phim ở đó không phải là các Thiên sứ. Họ được cho là những người đốt của lễ dâng để cầu xin cho kẻ phạm tội. Và Họ là những người đốt của lễ.

⁸² Một sự bao phủ đặc biệt đã ở trên những Hữu thể này, và cho thấy rằng Đức Chúa Trời thánh khiết hoàn toàn. Đức Chúa Trời hoàn toàn thánh khiết. Và Họ đã hết sức kêu lên tiếng của Họ, “Thánh thay, thánh thay, thánh thay, là Chúa Đức Chúa Trời Toàn Năng. Thánh thay, thánh thay, thánh thay,” ngay trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời.

⁸³ Hãy nhớ, đó là những Sê-ra-phim và những Chê-ru-bim canh giữ Nơi Thánh. Họ là Đấng nhận của lễ và dâng nó. Và họ ở đây, đang sống ngay trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, đang la lớn, “Thánh thay, thánh thay, thánh thay, là Chúa Đức Chúa Trời Toàn Năng.”

⁸⁴ Chúng ta hãy nhìn vào đặc điểm của họ một lát. Chúng ta thấy rằng đây là những Sinh vật có sáu cánh. Họ có hai cánh che mặt Họ, hai cánh che bàn chân của Họ, và hai cánh đang bay.

⁸⁵ Hãy suy nghĩ, hai cánh che mặt của Họ, trước tiên. Trước hết, nó sẽ là gì? Chúng ta hãy tìm hiểu hai cánh che mặt của Họ có ý nghĩa gì. Khi Đức Chúa Trời rất thánh khiết đến nỗi ngay cả các

Thiên sứ thánh và các Chê-ru-bim phải che mặt của Họ, để đứng trong sự Hiện diện của Ngài, chúng ta sẽ đứng như thế nào? Khi nào đứng, tất cả chúng ta phải, trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời; Ngài là Đấng Phán Xét tối cao, và tất cả chúng ta đều đứng trong sự Hiện diện của Ngài. Và những Thiên sứ thánh không hề biết tội lỗi là gì; Họ đã được tạo ra một Hữu thể đặc biệt, và đứng trong sự Hiện diện của Ngài, phải che mặt thánh của Họ, để ở lại đó. Nếu các Thiên sứ phải che mặt thánh của Họ, để đứng đó, chúng ta sẽ làm gì, để phải sống trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời Toàn Năng, nếu chúng ta ở lại trong sự Hiện diện của Ngài? Mặc dù vậy, chúng ta có một sự bao phủ, Huyết của Chúa Jêsus Christ. Đúng vậy. Hôm nay...

⁸⁶ Đó là sự tôn kính. Điều đó có nghĩa là sự tôn kính, trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời.

⁸⁷ Ngày nay không có sự tôn kính. Ô, thật là nhỏ bé, nó thật sự rất nhỏ bé. Gì vậy? Anh em thấy người ta cười nhạo vào những gì gọi là Cơ-đốc giáo. Điều gì sẽ xảy ra với người đó? Khi Đức Chúa Trời sai điều gì đó đến trái đất, và họ thấy nó được vận hành chính xác với Lời, và rồi con người nói về nó, và làm trò cười về nó? Anh em biết Kinh Thánh nói gì không? Chúa Jêsus phán, “Đó là sự phạm thượng, về Đức Thánh Linh, và sẽ không bao giờ được tha thứ.”

“Ồ,” họ nói, “Điều đó thuộc về ma quỷ.”

⁸⁸ Hãy cẩn thận những gì anh em nói, thưa anh, chị em. Hãy cẩn thận những gì các bạn nói, hỡi tội nhân. Không có sự tha thứ cho nó. Chúa Jêsus phán, “Nói một lời chống lại Điều đó, sẽ không bao giờ được tha thứ trong đời này hay đời sau.”

⁸⁹ Hãy nhìn những gì Ngài vừa làm, phân biệt, nói cho họ biết những ý nghĩ trong lòng họ. Và họ nói, “Ngài là Bê-ên-xê-bun,” gọi Thánh Linh của Đức Chúa Trời là “một tà linh, một ma quỷ đang làm công việc của Đức Chúa Trời.”

⁹⁰ Và Ngài phán, “Ta sẽ tha thứ cho người,” sự chuộc tội không được thực hiện vào lúc đó, nhưng, và Chúa Jêsus đã không chết. “Nhưng,” phán, “khi Đức Thánh Linh đến, nói chống lại Điều đó, Nó sẽ không bao giờ được tha thứ cho các người.” Khi Đức Thánh

Linh đến để làm công việc giống như Ngài đang làm lúc ấy, điều đó sẽ không bao giờ được tha thứ. Những người bất kính! Chúng ta có thể mong đợi điều gì ngoài sự phán xét, đất nước này đã chối bỏ Đức Chúa Trời?

⁹¹ Đất nước này, như nhiều Billy Graham và những Oral Roberts đã nổ tung khắp đất nước này, và những người lính vĩ đại khác của Thập tự giá đã đi qua đất nước này, rao giảng Phúc âm, và nó hoành hành mỗi năm, tội lỗi cứ gia tăng.

⁹² Có phải nhà—nhà truyền giáo vĩ đại, Billy Graham, đã nói ngày nọ trong một buổi nhóm của ông, khi ông ấy đi đến New York, ông nói ông đã tin “New York đã gia tăng nhiều phần trăm, về tội lỗi, kể từ khi sự phục hưng của ông ở đó.” Nói khi ông ở đây ở California, Los Angeles, ông nói, “Trong mười hay mười lăm năm nữa, rằng mỗi người dân sẽ phải mang theo một khẩu súng lục, hay thứ gì đó để tự vệ, họ không thể có đủ sự thực thi pháp luật, tội lỗi đang hoành hành như vậy.”

⁹³ Ồ, đó là gì? Đó là sự bất kính đối với Kinh Thánh. Họ đã từ chối cơ hội của họ. Họ đã báng bổ và làm trò cười. Đúng vậy.

⁹⁴ Bây giờ chúng ta hãy mang nó xuống gần nhà hơn một chút, nhìn xem các giáo hội, những gì họ đã làm. Nhiều người trong số họ đi khắp đất nước...Khi anh em có được một người có đủ—với đủ quyền năng thực sự của Đức Chúa Trời về người đó, để nói với dân sự về những con đường tội lỗi của họ! Hãy kiếm người nào đó mà sẽ nói với họ rằng họ phải được sanh lại, không phải bắt tay hay đi đến và đưa ra quyết định. Họ phải được sanh lại; không ghi tên mình vào sổ sách, hay gia nhập giáo hội, hay bắt tay, hay bất cứ sự rảy nước nào, hay phép báp-têm nào đó. Nhưng được sanh ra bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, được phân rẽ, Sự Sống của Đức Chúa Trời đang sống trong anh em, bày tỏ qua chính Nó; không chỉ ngày hôm nay, ngày mai, nhưng những ngày còn lại của anh em; với sự vui mừng trong những thử thách và hoạn nạn của anh em, anh em sẽ bước tiếp, biết rằng con đường đang mở ra trước mắt anh em, để đến với sự Vinh hiển. Đó là loại Phúc âm! Khi anh em thấy họ như thế, anh em rao giảng Nó; và trở lại vào năm sau, họ vẫn như vậy, điều tương tự, chỉ tồi tệ hơn, và nhiều hơn nữa và nhiều hơn nữa về điều đó. Anh

em càng rao giảng chống lại nó, nó càng trở nên tồi tệ hơn. Đó là gì? Đó là sự bất kính.

⁹⁵ Và rồi chín mươi lăm phần trăm những người đó đi nhà thờ, có tên trong sổ sách, tuyên bố là Cơ-đốc nhân. Con người tự xưng là Cơ-đốc nhân, hút thuốc, và uống rượu, và đánh bạc, và kể những chuyện đùa bấn thỉu. Nhiều chấp sự trong ban quản trị, với một, hai, và ba, và bốn người vợ. Đúng vậy. Thật là một sự ô nhục! Phụ nữ hát trong dàn đồng ca, với mái tóc ngắn. Kinh Thánh nói, “Nàng là người không đáng kính trọng.” Tô vẽ trên mặt họ! Chỉ có một người đàn bà từng vẽ mặt mình, trong Kinh Thánh, đó là Giê-sa-bên. Đức Chúa Trời đã cho chó ăn nàng, để anh em thấy Ngài nghĩ gì về điều đó. Và rồi anh em đến nói với họ về điều đó; năm sau, trở lại, họ còn tệ hơn lúc ban đầu. Bất kính, họ không có sự kính trọng, không—không có ý nghĩ về sự đứng đắn.

⁹⁶ Hãy để tôi nói với anh em đôi điều, phụ nữ, phụ nữ trẻ, và già, cũng vậy; đi ra ở đây với những chiếc váy này, những bộ đồ bó sát cũ kỹ này, và quần đùi. Anh chị em nói, “Anh không nên nói như thế, Anh Branham à.” Tôi nên. Đó là bốn phận của tôi. Đây là một—đây là một bực giảng.

⁹⁷ Tôi đã có một người gọi tôi đến, cách đây không lâu, một trong những nhà truyền giáo Ngũ Tuần vĩ đại nhất trong xứ. Ông nói, “Anh hãy để mặc họ.”

Tôi nói, “Ông là ai mà bảo tôi để mặc họ?”

⁹⁸ Ông ấy nói, “Tôi yêu mến anh.” Và ông nói, “Chức vụ của anh là cầu nguyện cho người đau.”

Tôi nói, “Đó là sự rao giảng Phúc âm, thưa anh.”

⁹⁹ Và ông ấy nói, “Kìa, Anh Branham,” nói, “ồ, người ta tin anh là một nhà tiên tri.”

Tôi nói, “Tôi chưa bao giờ nói là tôi, phải không?”

¹⁰⁰ Ông nói, “Nhưng họ tin là vậy. Tại sao anh không dạy họ những người nữ cách nhận lãnh Đức Thánh Linh, và cách nhận những ân tứ và làm điều gì đó, thay vì luôn luôn chửi rủa họ về cách họ ăn mặc và những gì họ đang làm? Tại sao anh không dạy họ những điều đó, để giúp đỡ nó?”

101 Tôi nói, “Làm thế nào tôi có thể dạy họ môn đại số khi họ thậm chí không học chữ ABC của họ?” Anh em biết ABC là gì không? Luôn luôn tin Đấng Christ. Đúng vậy.

102 Bây giờ, bây giờ làm thế nào bạn có thể làm điều đó, làm thế nào bạn có thể làm điều đó? Có vẻ như có một áp lực trên họ, điều gì đó sẽ không cho phép họ làm điều đó. Nó làm cho nó thành Sô-đôm hiện đại. Đó là thời đại mà chúng ta đang đứng, những điều kinh khủng đang diễn ra trên đất nước ngày nay.

Và anh ấy nói, “Ồ, nhìn...”

103 Tôi nói, “Không, tôi không có chương trình nào để tài trợ. Tôi không có nhà thờ nào để đuổi tôi. Không, thưa ông.” Và tôi đã nói...

Ông nói, “Đó là nhiệm vụ của mục sư, để làm điều đó.”

Tôi nói, “Nhưng họ không làm điều đó.”

104 Thế thì, nó tùy thuộc vào người nào đó, tiếng nói nào đó phải kêu lên chống lại nó, bởi vì nó sai. Chắc chắn nó sai. Sự tôn kính, hãy tôn trọng Nó.

105 Một phụ nữ trẻ đã nói với tôi lần nọ, cô ấy nói, “Ông Branham, họ không làm ra quần áo nào khác ngoài thứ này.”

106 Tôi nói, “Họ vẫn bán được hàng, và họ có máy may.” Đúng vậy.

107 Hãy để tôi nói với bà đôi điều, thưa bà. Chị em có thể thật trong sạch và đức hạnh hết sức. Chị em có thể được tôn trọng đối với chồng mình, bạn trai của bạn, như có thể được. Nhưng một trong những ngày này, tại Tòa Phán xét, chị em sẽ trả lời vì phạm tội tà dâm.

“Nếu tôi không phạm tội thì sao?”

108 Chị em phạm tội! Chúa Jêsus phán, “Hễ ai ngó đàn bà, mà động lòng ham muốn thì đã phạm tội tà dâm với nàng trong lòng rồi.” Và khi tội nhân đó nhìn chị em như thế, và có những suy nghĩ về chị em, người đó sẽ phải trả lời cho, vào Ngày Phán xét. Và tại sao người đó đã làm điều đó? Chị em đã tự phô bày mình với anh ta, vắn vẹo trong một số loại quần áo và những thứ như

thế. Đúng thế. Thật là xấu hổ. Chị em sẽ phải làm điều đó, thưa quý bà.

109 Và đàn ông các anh tự xưng mình là Cơ-đốc nhân, mà phải cai trị nhà anh em, và để những người nữ của anh em làm điều đó, hãy ăn năn nếu không thì cả nhà anh chị em sẽ hư mất!

110 Anh chị em có thể không thích tôi sau điều này, nhưng tôi sẽ nói với anh chị em Lễ thật, bởi vì bàn tay tôi—tôi sẽ được tự do về máu khi tôi đến Tòa Phán xét. Đó là một điều chắc chắn, đấy. Vâng. Hãy lắng nghe, thưa anh em, luôn luôn có một tiếng nói đi với dấu hiệu, anh em biết đấy, và tốt hơn anh em nên nghe Nó; không phải của tôi, nhưng Đây là những gì Kinh Thánh đã nói. Đúng vậy. Ồ, tôi biết Nó nghe có vẻ lỗi thời, nhưng đó chỉ là những gì Kinh Thánh đã nói, và đó là những gì chúng ta được cho là vậy.

Các Thiên sứ phải che mặt họ, để đứng trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời.

111 Và, hỡi phụ nữ, khi Kinh Thánh nói, “Thật là một điều hiếm thấy, hay là điều bình thường, cho một phụ nữ thậm chí cầu nguyện với mái tóc cắt của mình.” Nàng không có quyền cầu nguyện, và anh em đưa cô ấy vào dàn đồng ca và thậm chí biến cô ấy thành một thầy giảng. Đúng vậy.

112 Tôi biết điều đó làm cho anh chị em phát ốm một chút. Nhưng, anh chị em biết đấy, giống như mẹ tôi thường nói với tôi, về việc uống dầu thầu dầu, “Nếu nó không làm cho con đau, nó không có ích gì cho con cả.” Vì vậy đó là cách với Phúc âm. Nó phải khiến anh em suy nghĩ. Đó là Lễ thật. Đàn ông và đàn bà, cả hai, cả hai đều phạm tội, cả hai bên, bên tám lạng và bên nửa cân.

113 Điều đó hoàn toàn đúng nơi chúng ta đứng, bất kính, cho dù Lời nói gì đi nữa. “Ồ, không sao đâu. Tôi tin nó ổn thôi.” Anh chị em đang cho rằng nó ổn thôi. Kinh Thánh đã nói điều đó sai! Và *phỏng đoán* là “phiêu lưu mà không có thẩm quyền.” Anh chị em không có thẩm quyền của Đức Chúa Trời để làm điều đó.

114 Những thần học viện và trường học này và các thứ, mà bỏ qua những điều này như thế, thật là một sự ô nhục. Nó đưa

những người trẻ tuổi, những mục sư trẻ tuổi, đi sai đường, đem họ đi theo một loại thần học nào đó do con người tạo ra thay vì Lời của Đức Chúa Trời. Không ngạc nhiên khi họ không thể tin một Sứ điệp chân thật, không ngạc nhiên khi họ không thể có những điều này trong nhà thờ, không ngạc nhiên khi họ phải đặt Ngài ở bên ngoài trong những ngày sau rớt, không có sự tôn kính trong sự Hiện diện của Ngài. Sự Hiện diện của Ngài có thể giáng xuống, họ sẽ cười và nhai kẹo cao su, đi loanh quanh và hành động như tôi không biết gì, không có sự tôn kính nào nữa hơn là không có gì, trong sự Hiện diện của Ngài. Bây giờ, bây giờ không có sự tôn kính nào, dành cho Đức Chúa Trời hay dân sự của Ngài.

115 Tại sao, tại sao họ làm điều này? Bây giờ hãy lắng nghe kỹ. Tại sao họ làm điều đó? Họ không ý thức về sự Hiện diện của Ngài. Họ không nghĩ đó là Đức Chúa Trời.

116 Anh em có nghĩ rằng người đàn bà đó sẽ thực sự...hay người lính đó sẽ đánh vào mặt Ngài, và sẽ lấy một miếng giẻ quấn quanh mặt Ngài và đánh vào đầu Ngài, và nói, “Bây giờ nếu Người là một tiên tri, hãy nói cho chúng ta biết ai đã đụng đến Người?” Nếu người đó biết đó là Đức Chúa Trời mà anh ta đang đánh, anh em có nghĩ anh ta sẽ làm điều đó không? Anh em có nghĩ người lính say rượu đó sẽ nhổ râu ra khỏi mặt Ngài, và nhổ nước bọt vào mặt Ngài không, với sự phỉ báng và khắc nhổ vào mặt đó, nếu anh ta biết rằng đó sẽ là Con của Đức Chúa Trời? Anh ta không ý thức về điều đó.

117 Và ngày nay, những gì người ta gọi là một đám người cuồng tín, họ không ý thức rằng đó là Đức Thánh Linh đang làm việc trong những người đó. Và chỉ cần có bất cứ điều gì; không ý thức về điều đó, không ý thức về sự Hiện diện của Ngài. Anh em biết đấy, như người xưa nói...Một số người trong họ nói, “Tôi đi đến buổi nhóm và cười nhạo, đi đến buổi nhóm để tìm thấy lỗi lầm.” Người ta nói rằng những kẻ ngu dại sẽ bước đi với đôi giày có móng guốc nơi các Thiên sứ sợ hãi để giẫm lên. Không có ý thức về Đức Chúa Trời, đó là lý do.

118 Tại sao anh em không giống như Đa-vít? Đa-vít nói, “Tôi luôn đặt Ngài trước mặt tôi.” Đó là lý do ông nói, “Tôi sẽ không bị lay

chuyển,” bởi vì Đức Chúa Trời luôn ở trước mặt ông. Vâng, thưa quý vị.

119 Bây giờ, thứ hai, họ đã che chân họ. Điều gì, “Họ đã che chân,” có nghĩa là gì? Sự khiêm nhường. Che mặt họ có nghĩa là sự tôn kính trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Bao phủ chân họ là sự khiêm nhường trong sự Hiện diện của Ngài.

120 Giống như Môi-se trong sự Hiện diện của Ngài, cởi giày ra, không che bàn chân.

121 Phao-lô khi ông tìm thấy Chúa Jêsus, Trụ Lửa, ông ngã xuống đất, khỏi chân mình. Nơi chân của ông nên có, ông có khuôn mặt của mình, sự khiêm nhường.

122 Giảng Báp-tít, nhà tiên tri vĩ đại đó, người đầu tiên đã ở trên đất sau bốn trăm năm, nhưng ông nói, “Tôi không xứng đáng để chạm vào chân Ngài, để mở sợi dây trên dép của Ngài.”

123 Đấy, người che chân, được che đậy, có nghĩa là sự khiêm nhường. Hãy xem đây tờ này bây giờ trước mặt Đức Chúa Trời: mặt Ngài được che đậy trong sự tôn kính, chân Ngài được che phủ trong sự khiêm nhường, vâng, và rất ý thức về...Hãy rất ý thức về sự nhỏ bé của mình.

124 Tất cả chúng ta đang cố gắng trở thành một người quan trọng nào đó. “Tôi là Tiến sĩ A gì đó, ông A gì đó vĩ đại của hội A gì đó.” Anh em không là gì cả. Đúng vậy. Đó chỉ là...Anh em không là gì cả. Nếu anh em muốn biết mình vĩ đại như thế nào, hãy đặt ngón tay mình vào trong hồ nước và kéo nó ra, và tìm thấy cái lỗ nơi anh em đặt nó vào. Hiểu không? Không có gì ở đó. Và đó là những gì chúng ta có. Đức Chúa Trời có thể làm mà không có chúng ta, nhưng chúng ta không thể làm mà không có Ngài. Bạn là ai? Thấy không?

125 Hãy ý thức mình nhỏ bé như thế nào. Con đường đi lên là con đường đi xuống. “Kẻ nào tự hạ mình xuống sẽ được tôn cao lên; kẻ tự tôn mình lên sẽ bị hạ xuống.”

126 Cách đây không lâu tôi được mời đến Chicago, bởi một nhóm các thánh đồ, để nói chuyện. Một mục sư Ngũ Tuần vĩ đại nào đó ở đó với khoảng bốn bằng đại học, và vân vân, và ông ấy không muốn cách nói chuyện nhỏ bé của tôi trước hội đồng vĩ đại họ

sắp diễn ra đó, vì vậy ông đã mời một người từ một trường Kinh Thánh lớn ở đó, đến, trường Kinh Thánh lớn của Chicago, để phát biểu. Và người đàn ông nói bây giờ những gì anh ta sẽ làm, “Hãy đến đó và coi thường những người đó, về mọi thứ anh ta có thể nghĩ về, về việc họ đã sai lầm như thế nào bởi tin rằng có một Đức Thánh Linh và tất cả những thứ như thế,” trước những người Ngũ Tuần. Anh ta bước lên đó với ngực ưỡn ra, và một—một cổ áo quay ngược về phía sau, giống như một bộ đồ lễ phục, ném tất cả các ghi chú của mình ra trên bục giảng. Anh ta đã làm điều đó một cách thành thạo đến nỗi anh ta có thể chỉ giải thích Kinh Thánh, và Đức Chúa Trời đã không biết gì về Nó.

¹²⁷ Và điều đầu tiên anh em biết, anh em...Anh ta thấy dân sự không hiểu điều đó. Anh ta cứ nói điều gì đó khác như thế, và họ chỉ ngồi và nhìn nhau. Nó không hợp với kiểu người đó, họ là những người Ngũ Tuần. Vì vậy sau một lúc, anh ta đã thấy mình bị thất bại, và anh ta đã kẹp đồ của mình dưới cánh tay, bước ra khỏi bục giảng, đầu cúi xuống, gục xuống. Một vị thánh già đang ngồi bên bức tường, nói, “Nếu anh ta đi lên con đường anh ta đi xuống, anh ta sẽ đi xuống con đường anh ta đi lên.” Và đó cũng là cách nó xảy ra.

¹²⁸ Tự hạ mình, thấy mình có thể nhỏ bé như thế nào; không phải những gì bạn biết, những gì bạn không biết. Hãy để chính mình trở nên khiêm nhường trước Đức Chúa Trời.

Bây giờ chúng ta thấy, thứ ba, Ngài có thể bay với hai cánh khác.

¹²⁹ Bây giờ hãy xem, trước tiên, Ngài, trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, Ngài tôn kính, với khuôn mặt của Ngài được che lại. Thứ hai, Ngài khiêm nhường trước Đức Chúa Trời, với bàn chân Ngài được che đậy. Và hai cánh kế tiếp của Ngài, Ngài có thể bay, đặt Ngài trong hành động. Ô, chao ôi!

¹³⁰ Đức Chúa Trời đang làm gì? Ngài đang tỏ cho đấng tiên tri thấy đầy tớ được chuẩn bị của Ngài nên như thế nào. Đức Chúa Trời đang tỏ cho thấy, “Đây là những đầy tớ của Ta. Đây là những người của Ta. Hãy nhìn cách họ chuẩn bị; cung kính, khiêm nhường, và hành động.” Những đầy tớ của Đức Chúa Trời là vậy. Ô, chao ôi!

131 Đó là cách chúng ta nên có: tôn kính Lời Đức Chúa Trời, khiêm nhường, và hành động vì Đức Chúa Trời.

132 Giống như người đàn bà khi bà được kêu gọi hành động, đến, khi bà nói, “Hãy đến, xem một Người Mà đã nói với tôi những gì tôi đã làm.”

133 Dấu hiệu của Ngài đã ảnh hưởng đến bà, rằng Ngài là Đấng Mê-si. Bà nói, “Thưa Ngài, chúng tôi biết, khi Đấng Mê-si đang đến...Bây giờ, Ngài phải là một đấng tiên tri. Chúng tôi biết, khi Đấng Mê-si đến, Ngài sẽ nói với chúng tôi những điều này.”

134 Đấy, bà mong đợi Ngài phán, “Ồ, Đấng Mê-si sẽ sớm đến; tôi chỉ đang báo trước cho Ngài.” Nhưng Ngài phán, “Ta là Đấng ấy.”

135 Điều đó đưa bà ấy vào hành động ngay bây giờ. Bà đã hành động. Anh em không thể ngăn cản bà ấy. Nó giống như một ngôi nhà đang bốc cháy, như tôi đã nói đêm nọ, trong một cơn gió lớn. Anh em không thể ngăn cản bà ấy. Bà đi xuống thành phố, “Hãy đến, xem một Người Mà đã bảo tôi những điều tôi đã làm. Đây chẳng phải là Đấng Mê-si sao?” Thấy không? Bà đã hành động.

Bà đã làm gì? Bà đi lên, trước tiên, tự hạ mình.

“Hãy cho Ta uống.”

136 Nói, “Ồ, tổ phụ chúng tôi đã uống nước từ giếng này,” và vân vân. Và—và bà...

137 Ngài phán, “Ồ, Ta sẽ cho người Nước uống; người không phải đến đây.”

Bà ấy, “Thưa Ngài, xin Ngài, xin cho tôi Nước đó.”

138 Đấy, bà khiêm tốn về điều đó. Và khi bà tự hạ mình xuống, thì Chúa Jê-sus đã tỏ cho bà thấy dấu hiệu của Đấng Mê-si, và điều đó đưa bà vào hành động. Bà đã sẵn sàng để đi lúc đó, bà đã sẵn sàng để nói với mọi người mà bà tiếp xúc. Thấy không?

139 Trên thực tế, theo truyền thống của đất nước phương Đông, đàn ông họ sẽ không bao giờ lắng nghe người phụ nữ đó. Một người đàn bà như thế không có tiếng nói giữa dân sự. Bà chắc chắn không. Bà không thể nói gì cả. Nhưng anh em cố gắng ngăn cản bà ấy chăng? Bà đang hành động. Bà phải nói với người nào đó, “Hãy ra đây và thấy cho chính mình. Người đã nói với tôi

những gì tôi đã làm. Đó chẳng phải là những gì chúng ta đang trông đợi sao? Đó chẳng phải là những gì Kinh Thánh nói, rằng Đấng Mê-si, khi Ngài đến, Ngài sẽ làm điều này sao?" Bà đã hành động bởi vì bà trở nên khiêm nhường, và Đức Chúa Trời đã ở trong bà.

140 Phi-e-rơ, khi ông nhận lấy Lờì Ngài. Khi ông đánh cá suốt đêm, là một người đánh cá ở ngoài đó, và ông đi vào, nản lòng, không có con cá nào. Bất cứ người đánh cá giỏi nào cũng biết đó là gì, không có cá. Sau đó, điều đầu tiên, ông đã giặt sạch lưới của mình, đặt chúng trên bờ biển, và để chúng khô.

141 Và Chúa Jêsus đã xuống và hỏi mượn thuyền của ông. Ngài đã giảng. Rồi Ngài phán, "Hỡi Si-môn, hãy ra ngoài khơi sâu và thả lưới xuống. Hãy trở lại ngay chỗ người đã đánh cá, suốt đêm. Hãy đi trở lại ngay nơi người đã làm việc vất vả, giờ này qua giờ khác, và thả lưới để kiếm một mẻ cá lớn, đánh một mẻ cá lớn."

142 Bây giờ hãy xem. Ông nói, "Lạy Chúa, chúng tôi đã làm việc vất vả suốt đêm và không bắt được gì. Nhưng theo Lờì Ngài, Chúa ôi, tôi sẽ thả lưới. Tại Lờì Ngài!" Chính là thế, hãy nhận lấy Đức Chúa Trời ở Lờì Ngài. Và khi ông thả lưới xuống, ông đã có được một đám cá lớn như vậy cho đến nỗi lưới bị đứt.

143 Điều đó thúc đẩy ông hành động. Vâng, thưa quý vị. Ảnh hưởng của Chúa Jêsus trên ông đã đưa ông đến hành động, và ông đã thả lưới. Và Chúa Jêsus phán, "Đừng sợ, từ nay trở đi người sẽ trở nên tay đánh lưới người."

144 Người mù, khi ông được chữa lành, đang ngồi ở cổng và...hay đang ngồi trên đường phố. Và những người Pha-ri-si nói, "Bất cứ ai xưng nhận Ngài, hay có liên quan gì với Chúa Jêsus, sẽ bị đuổi ra khỏi đền thờ."

145 Họ, họ đến, hỏi cha và mẹ. Họ nói, "Nó đã có tuổi; hãy hỏi nó."

Ông nói, "Con người, được gọi là Chúa Jêsus, đã chữa lành tôi."

146 Nói, "Người Này là một tội nhân. Ngài không thuộc về các nhóm của chúng ta. Chúng ta không biết Ngài đến từ khi nào. Ngợi khen Đức Chúa Trời!"

¹⁴⁷ Ông nói, “Bây giờ, Ngài có phải là tội nhân hay không, tôi không biết.” Ông nói, “Nhưng tôi thật sự biết một điều này; tôi đã bị mù, bây giờ tôi có thể thấy.” Và nói, “Điều buồn cười là, đối với tôi, rằng các ông được cho là những nhà lãnh đạo thuộc linh của thời đại này, và Người này đã mở mắt tôi, và tuy nhiên các ông không biết Ngài đến từ đâu.” Ông ấy đã làm gì? Ông đã hành động. Đúng vậy. Điều đó đưa ông vào hành động, bởi vì ông đã truyền bá danh tiếng của Ngài ra khắp đất nước.

¹⁴⁸ Dân sự, vào Ngày lễ Ngũ tuần, khi Chúa Jêsus bảo họ chờ đợi ở trên đó, và họ sẽ...Giáng xuống, và khi Đức Thánh Linh giáng xuống trên họ vào Ngày lễ Ngũ tuần, khi họ được tác động bởi Lời Đức Chúa Trời được bày tỏ. Bây giờ hãy nhớ, Chúa Jêsus đã phán, “Hãy chờ đợi tại Giê-ru-sa-lem cho đến khi các ngươi nhận được Quyền phép từ trên Cao.” Họ đã chờ đợi, không phải tám ngày, không phải chín ngày; họ đã chờ đợi mười ngày, cho đến khi lời hứa được bày tỏ. Và Đức Thánh Linh giáng xuống và phân rẽ chính Mình, và những lưỡi Lửa đậu trên mỗi người trong họ.

¹⁴⁹ Và trong khi họ được tác động bởi Đức Thánh Linh, họ đã hành động, đi loạng choạng như người say rượu, la hét, nói tiếng lạ, họ đi ra đường.

Họ nói, “Những người này say rượu mới.”

¹⁵⁰ Ông, Phi-e-rơ, đứng lên, và ông nói, “Đây là Điều mà nhà tiên tri, Giô-ên đã nói, ‘Và sẽ xảy ra trong những ngày sau rốt.’” Điều đó đã làm gì? Nó đã thúc đẩy ông hành động.

¹⁵¹ Nó sẽ thúc đẩy anh em hành động, nếu anh em chưa có Nó, Nó sẽ thúc đẩy anh em vào hành động khi anh em thấy Lời Đức Chúa Trời được ứng nghiệm. Những gì chúng ta đã thấy trong những ngày sau rốt này, nên đưa chúng ta vào hành động. Nó sẽ làm điều đó, nếu chúng ta chỉ làm điều đó với sự tôn kính và khiêm nhường. Trụ Lửa trước Phao-lô, thúc đẩy ông hành động. Và ngày nay khi chúng ta nhìn thấy cùng Trụ Lửa đó, bởi khoa học, bởi những kết quả của Nó, bởi những gì Nó đã hứa, làm cho Lời trong những ngày sau rốt này ứng nghiệm một cách chính xác, nó sẽ thúc đẩy chúng ta hành động. Rằng, dấu hiệu đã được ban cho, “Như đã xảy ra trong thời Sô-đôm, ngay trước khi Sô-đôm bị đốt cháy thế nào, sự đến của Con Người cũng vậy; Ngài

sẽ được bày tỏ lần nữa, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Nó nên thúc đẩy mọi chi thể của Thân thể Đấng Christ hành động, nhận mọi sự trong anh em có thể, bởi vì đây là giờ cuối cùng, đó là sự kêu gọi cuối cùng, sự kêu gọi cuối cùng. Từng lời từng chữ, Nó được ứng nghiệm. Nó chắc chắn sẽ thúc đẩy chúng ta hành động.

¹⁵² Chúng ta, giống như nhà tiên tri, đã thấy kết cục của những giáo phái tự tôn mình mất chỗ đứng của họ trong Đấng Christ, mất đi sự nắm giữ Lời Ngài, chấp nhận những tín điều. Và chúng ta đã thấy những gì đã xảy ra với họ khi họ làm điều đó, họ đã chết về mặt thuộc linh. Chúng ta thấy những gì đã xảy ra với người Lutheran khi họ từ chối sự kêu gọi của Wesley. Chúng ta thấy những gì đã xảy ra với người Giám Lý khi họ từ chối sự kêu gọi Ngũ Tuần. Vậy còn những người Ngũ Tuần thì sao? Thấy không?

¹⁵³ Chúng ta đã thấy người tự tôn mình lên, giống như Ô-xia, người đã cố gắng thay thế chức vụ được xúc dầu. Chức vụ của một người trong hội thánh được xúc dầu, không phải được bổ nhiệm. Nó được xúc dầu. Hội thánh, mục...mục sư, nhà truyền giáo, nhà tiên tri, sứ đồ, phải là chức vụ được xúc dầu của Đức Chúa Trời, không phải do con người bầu chọn. Con người đã cố gắng bầu chức vụ đó một lần, họ bỏ phiếu cho nó; Ma-thia tội nghiệp không bao giờ làm điều gì, nhưng Đức Chúa Trời đã chọn Phao-lô và ông đã làm điều gì đó bởi vì ông được xúc dầu. Và chúng ta đã thấy những viên chức này cố gắng nói, “*Đây là vị giám mục thánh này như vậy-như vậy, đây là người nhà nước như vậy-như vậy, đây là con người thế này thế nọ,*” nó không bao giờ có nghĩa là gì cả. Nhưng khi Đức Chúa Trời đến và tiếp quản, thì chúng ta thấy sự xúc dầu của Đức Thánh Linh chứng thực Lời Đức Chúa Trời.

¹⁵⁴ Bây giờ, những ảnh hưởng của khái tượng trên nhà tiên tri, nó đã làm gì với người được sinh ra là một nhà tiên tri? Hãy nhớ, ông đã viết toàn bộ Kinh Thánh. Sách Ê-sai có sáu mươi sáu chương, và Kinh Thánh có sáu mươi sáu Sách. Bắt đầu, giống như trong Sáng thế ký; ở giữa Sách đến Tân Ước, Giảng Báp-tít; và kết thúc trong Thiên hi niên. Tiên tri vĩ đại, một trong những

tiên tri vĩ đại nhất mà chúng ta từng có, là Ê-sai, và ông được sinh ra là vậy.

¹⁵⁵ Nhưng khi ông đứng trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, điều đó đã khiến nhà tiên tri làm gì? Nhà tiên tri nói, “Khốn nạn cho tôi, vì tôi là người có môi dơ dáy.” Để đến trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, và thấy một bình được xúc dầu thật sự của Đức Chúa Trời, nó đã khiến một nhà tiên tri thú nhận rằng ông là một tội nhân. Nó nên làm cho chúng ta theo cách đó, Nó nên, sự Hiện diện được xúc dầu của Đức Chúa Trời. Khi ông thấy Đấng đó đang kêu lên, và những cây cột rung chuyển, và những Thiên sứ này đi tới đi lui, chứng minh Họ đã ở trước mặt Đức Chúa Trời, và Họ là những dây tở của Đức Chúa Trời, được xúc dầu, và Họ đã kêu la; ông là một tội nhân.

¹⁵⁶ Điều gì đã xảy ra lúc đó khi ông đã sẵn sàng? Bây giờ hãy lắng nghe, để kết thúc, ông đã sẵn sàng để thú nhận rằng ông là một tội nhân, “Khốn thay cho tôi, vì tôi là người có môi dơ dáy, và tôi ở giữa những người có môi dơ dáy. Khốn thay cho tôi!” Rồi Thiên sứ lấy cái lưới và lấy một cục than trên bàn thờ, cầm nó trong tay Ngài, và đến và tẩy sạch bằng nó. Rồi đến sự thanh tẩy, sau khi ông xưng tội.

¹⁵⁷ Bây giờ nếu một tiên tri, được kêu gọi, được chứng thực là một tiên tri của Đức Chúa Trời, trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, thấy sự nhỏ bé của mình, sẵn sàng thú nhận rằng mình là tội nhân, thì các bạn và tôi nên làm gì? Nhưng anh em biết chúng ta làm gì không? Quay đầu lại, và bước đi và cười. Đó là nơi chúng ta đang đứng, cho đến khi sự thanh tẩy đến. Nhìn xem, Ê-sai...

¹⁵⁸ Tôi muốn anh em để ý điều gì khác. Đức Chúa Trời đã không dùng sách vở và thần học, những thuật ngữ thần học, để thanh tẩy dây tở của Ngài. Ngài đã sử dụng Lửa. Ngài không bao giờ dùng những tín điều để thanh tẩy dây tở của Ngài. Ngài đã lấy Lửa ra khỏi bàn thờ. Và nếu Đức Chúa Trời đã từng thanh tẩy một người ngày hôm nay, thì đó phải là Lửa Thánh Linh thanh tẩy một người; không phải đọc một cuốn sách và làm *điều này*, hay cuốn sách nào đó bởi *người này người kia*.

¹⁵⁹ Một mục sư vĩ đại nào đó ở đây ở California, đã nói, ngày nọ, ông đã có “quyển sách của năm.” Tôi khác hẳn với ông ấy. Cuốn

sách của năm là Kinh Thánh, luôn luôn là vậy. Quyển Sách của năm là Sách của Đức Chúa Trời, luôn luôn.

¹⁶⁰ Và Đức Chúa Trời đã dùng Lửa để thanh tẩy đầy tớ của Ngài. Rồi đi theo, sau khi ông khiêm nhường xưng nhận rằng ông đã sai, và rồi đến sự thanh tẩy; và sau sự thanh tẩy, rồi đến sự ủy thác. Đấy, đó là vấn đề, một số người trong chúng ta cố gắng được ủy thác trước khi chúng ta được thanh tẩy. Thấy không? Chúng ta sẽ nói, “Ồ, tôi sẽ làm theo *điều này*.” Chúng ta phải đi theo Đức Chúa Trời. Các Thiên sứ họ đã làm một điều, sống trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời; khiêm nhường, tôn kính, và hành động trước Đức Chúa Trời. Rồi tiếp theo, sự ủy thác; sau sự xưng tội và thanh tẩy, chính lúc mà sự thanh tẩy Ê-sai đã kêu lên, “Có tôi đây; xin hãy sai tôi.”

¹⁶¹ Ô, thưa anh, chị em, nếu đã từng có một lần mà Ê-sai phải đến nhà Đức Chúa Trời để thanh tẩy! Nếu đã từng có một lần mà thành viên giáo hội phải thực sự đến và xưng nhận tội lỗi của mình! Nếu từng có lúc cho kẻ sa ngã!

¹⁶² Cứ suy nghĩ, trong đêm mà Sô-đôm bị đốt cháy, tự hỏi bao nhiêu người đã bỏ đi sứ điệp của những Thiên sứ đó? Tự hỏi có bao nhiêu người không quan tâm đủ để nghe tiếng của Họ? Và họ đã hư mất cùng đêm đó, và sẽ không bao giờ bị nữa, chỉ có hình phạt của họ trong địa ngục.

¹⁶³ “Như đã xảy ra trong thời Nô-ê.” Bao nhiêu người đã cười nhạo ông và chế giễu ông, và đến đó chỉ để nghe ông, nói, “Chúng ta sẽ đi lên và nghe bố già điên khùng lần nữa, chỉ để vui một chút.” Đứng dậy, bỏ đi, thậm chí không muốn lắng nghe ông giảng. Tất cả các loại; và họ đã chết trong sự phán xét mà ông đang rao giảng.

¹⁶⁴ A-mốt, thầy giảng nhỏ bé đó, biết...không biết từ đâu, một tiên tri, được xúc dầu, đến và nhìn xuống Sa-ma-ri lúc đó. Cái đầu hói của ông chiếu sáng, bộ râu bạc phơ, khi ông đi qua đồi. Ông nhìn xuống, đôi mắt thánh khiết của ông nheo lại khi ông nhìn vào thành phố đó, không giống như những khách du lịch đến từ khắp nơi trên thế giới. Bởi vì, các thầy tế lễ, tất cả họ, đều đã phạm tội, và các tiên tri giả đang nói với họ điều đó là đúng. Ông đã bước xuống đó mà không có sự hợp tác cho buổi nhóm

phục hưng của ông. Ông bước xuống đó mà không có gì cả, và hét lên. Và ông nói, “Chính Đức Chúa Trời, mà các người tuyên bố hầu việc, sẽ hủy diệt các người.”

165 Và tôi nói CHÚA PHÁN NHƯ VẬY: Đức Chúa Trời, mà nước Mỹ tuyên bố hầu việc, sẽ hủy diệt nó. Anh em nhận lấy điều đó cho bất cứ điều gì anh em muốn. Những gì chúng ta cần, là quỳ trước bàn thờ, Ê-sai. [Băng trống—Bt.]

Và Đức Chúa Trời phán, “Ai sẽ đi cho Ta?”

166 Ê-sai thưa, “Có tôi đây; xin hãy sai tôi.” Tôi nghĩ về bài hát đó:

Khi than Lửa chạm vào vị tiên tri này,
 Khiến người được thánh sạch trong tâm hoài,
 Khi Tiếng Chúa phán, “Ai sẽ đi cho chúng ta?”
 Thì người đáp, “Thưa Thầy, có tôi đây, xin hãy
 sai tôi.”

167 Trước tiên ông phải tự hạ mình và được thanh tẩy, và sẵn sàng giống như chúng ta đã thấy người đầy tớ được chuẩn bị. Hãy nhìn xem Ô-xia ông đã chuẩn bị như thế nào, nhưng ông đã thất bại. Đừng đặt...

168 Anh em nói, “Ồ, bây giờ, tôi biết Tiến sĩ A gì đó là một người tốt. Tôi biết Anh A gì đó.” Họ có thể là vậy, nhưng đừng nhìn vào điều đó.

169 Hãy nhìn lên đây, thấy đó, đây là Con Đường. Đức Chúa Trời đã có một Con Đường để chuẩn bị. Ngài đã làm điều đó như thế nào? Vào Ngày lễ Ngũ tuần, Phi-e-rơ đã bảo họ phải làm gì. Ông đã viết một toa thuốc cho họ, và nó luôn luôn y nguyên. Đừng làm xáo trộn Nó, anh em sẽ giết chết bệnh nhân của mình.

Họ nói, “Chúng tôi có thể làm gì để được cứu?”

170 Ông nói, “Hãy hối cải, mỗi người trong các người, hãy chịu phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ để được tha tội, và các người sẽ nhận lãnh sự ban cho của Đức Thánh Linh. Vì lời hứa dành cho các người, và cho con cái các người, và cho những người ở xa, tức là bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.”

¹⁷¹ Điều đó đúng ở đây tối nay. Nếu Đức Chúa Trời vẫn đang kêu gọi, thì đó là toa thuốc. Anh em vẫn có thể nhận được cùng một Đức Thánh Linh mà họ đã nhận được ở đó, chỉ...Anh em có thể nhận được điều giống như vậy tối nay. Cứ đi theo. Đó là tất cả những gì anh làm. Vâng, thế thì anh em có thể nói:

Khi than Lửa chạm nơi miệng nhà tiên tri này,
 Khiến người được thánh sạch trong tâm hoài,
 Khi Tiếng Chúa phán, “Ai sẽ đi cho chúng ta?”
 Thì người đáp, “Thưa Thầy, có tôi đây, xin hãy
 sai tôi.”

Chúng ta hãy hát bài đó.

Xin hãy phán, Chúa của tôi, xin hãy phán, Chúa
 của tôi,
 Xin hãy phán, và tôi sẽ nhanh chóng trả lời
 Ngài;
 Xin hãy phán, Chúa của tôi, xin hãy phán, Chúa
 của tôi,
 Xin hãy phán, và tôi sẽ trả lời, “Lạy Chúa, xin
 hãy sai tôi.”

¹⁷² Hãy nghe ở đây, thưa anh em.

Có hàng triệu kẻ trong tội lỗi và xấu hổ, đang
 hấp hối giờ này,
 Ồ, hãy lắng nghe tiếng kêu buồn thảm đấng cay
 của họ;
 Anh em ơi, vội mau, vội mau chạy đi cứu giúp
 ngay;
 Mau mau đáp, “Thưa Thầy, có tôi đây.”
 Ồ, xin hãy phán, Chúa của tôi, xin hãy phán,
 Chúa của tôi,
 Xin hãy phán, và tôi sẽ nhanh chóng trả lời
 Ngài;
 Ồ, xin hãy phán, Chúa của tôi, xin hãy phán,
 Chúa của tôi,
 Xin hãy phán, và tôi sẽ thưa, “Lạy Chúa, xin hãy
 sai tôi.”

¹⁷³ Chúng ta hãy cúi đầu. [Anh Branham ngân nga bài *Xin Hãy Phán, Lạy Chúa Tôi*—Bt.]

Khiến người được thánh sạch trong tâm hoài,
 Khi Tiếng Chúa phán, “Ai sẽ đi cho chúng ta?”
 Thì người đáp, “Thưa Thầy, có tôi đây, xin hãy
 sai tôi.”

Bạn có muốn khiêm nhường và được thanh tẩy không?

Xin phán, lạy Chúa tôi, xin hãy phán, lạy Chúa
 tôi,
 Xin hãy phán, và tôi sẽ nhanh chóng trả lời
 Ngài;
 Xin hãy phán, Chúa của tôi, xin hãy phán, Chúa
 của tôi,
 Xin hãy phán, và tôi sẽ thưa, “Lạy Chúa, xin hãy
 sai tôi.”

¹⁷⁴ Trong khi họ đang chơi đàn bây giờ, có một Ê-sai ở đây tối nay, hay một trăm người, mà muốn đi, muốn sự thanh tẩy của Đức Chúa Trời trong đời sống của mình không? Các bạn mà không biết Đấng Christ là Đấng Cứu Rỗi của mình, bây giờ các bạn được mời đến bàn thờ, nếu Ngài đang phán với lòng các bạn. Tôi không thích thuyết phục lắm. Tôi nghĩ chính Đức Thánh Linh làm việc thuyết phục. Nhưng nếu các bạn ở đây, và các bạn không có Đấng Christ...Bây giờ hãy nhớ, quý vị sẽ trả lời vào Ngày Phán xét, vì những gì quý vị làm với điều này tối nay. Thấy không? Bây giờ nếu quý vị muốn đến, tôi ở đây để cầu nguyện với quý vị.

¹⁷⁵ Trong Danh Đấng Christ, tôi dâng cho các bạn cơ hội để đến, tìm kiếm Đức Chúa Trời, và thật hạnh phúc các bạn có thể tìm thấy Ngài. Người trẻ, người già, người trung niên, thuộc viên giáo hội, bất kể bạn là ai; nếu Lửa của Đức Chúa Trời, bởi Đức Thánh Linh, đã không tẩy sạch trong lòng anh chị em, cho đến khi anh chị em tin mọi Lời của Kinh Thánh này, và Đấng Christ là chứng nhân sống động của anh chị em...trong lòng anh chị em, rằng Ngài đã sống lại từ kẻ chết, thì tôi đang mời anh chị em đến với bàn thờ. Hãy đến đây và để chúng tôi cầu nguyện với anh chị

em. Tin tất cả anh chị em, thế thì, dựa trên hành động của chính anh chị em, rằng anh chị em được cứu.

176 Thế thì, có kẻ sa ngã ở đây sẽ đến không? Tôi đang cầu xin anh chị em, như một đày tớ của Đấng Christ, nếu anh chị em bước xuống đây và để chúng tôi cầu nguyện với anh chị em. Tôi không nói Ngài sẽ đem anh em trở lại; tôi tin Ngài sẽ làm. Các bạn sẽ đến thử điều đó bây giờ chứ? Nếu Ngài đang nói chuyện với các bạn, hãy đến.

177 Những người không có phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh chẳng? Tôi cho rằng không có người nào ở đây mà không, mà không sa ngã. Mọi người, thế thì, phải được cầu nguyện; những Cơ-đốc nhân, và đã cầu nguyện. Và rồi nếu anh em được cầu nguyện, và anh em chưa được phép báp-têm, và anh em muốn Đức Chúa Trời ban Nó cho anh em, đó là cơ hội của anh em vậy, bây giờ.

178 Có một người ở đây mà không có Điều đó. Xin ban phước cho tấm lòng khiêm nhường của anh ấy. Tôi tin đó là một Ê-sai khác.

Bây giờ hãy ngẩng đầu lên.

179 Có một người cúi đầu ở đây tại bàn thờ, một người mà tôi tin là một Ê-sai.

Bây giờ Ngài đang ở đây. Anh em có tin Ngài ở đây không?

180 Bây giờ tôi sẽ nói cho anh em biết những gì anh em đã làm. Anh em đã làm điều khủng khiếp nhất anh em từng làm. Có hai hay ba trăm người ở đây nên có mặt tại bàn thờ.

181 Hãy để tôi tỏ cho anh em thấy, trong Danh Chúa, rằng tôi đúng trong những gì tôi đang nói. Nhìn kia. Một số người trong các bạn ở đây, hãy cầu nguyện.

182 Ở đây, đây là một phụ nữ đang ngồi ở đây với chiếc áo khoác trắng, áo khoác nhỏ màu trắng, đang nhìn thẳng vào tôi. Tôi không thể... Cô ấy là một Cơ-đốc nhân. Nhưng cô ấy đang cầu nguyện cho sự đau yếu. Cô ấy bị viêm khớp. Cô có tin rằng Đức Chúa Trời có thể làm cho cô khỏe mạnh, chữa lành cho cô không? Thế thì cô có thể có điều đó.

183 Người đàn ông kế bên, đang ngồi kế bên cô ở đó, có điều gì đó không ổn với đôi tai của ông ấy. Ông có tin Đức Chúa Trời có

thể chữa lành bệnh tai của ông không, thưa ông, và làm cho ông khỏe mạnh? Vâng. Hãy giơ tay lên nếu ông tin.

Bây giờ xin vui lòng cung kính, chỉ một lát.

¹⁸⁴ Người đàn ông ngay bên cạnh ông đang bị đau tim. Ông có tin rằng Đức Chúa Trời có thể chữa lành bệnh tim cho ông không, thưa ông? Tôi không biết ông. Ông là người lạ đối với tôi. Đúng thế không? Ông là người lạ. Ồ, hãy lắng nghe. Nếu Đức Chúa Trời cho tôi biết ông là ai, điều đó sẽ giúp ông chứ? Các bạn có thể nghe tôi rõ chứ? Tên ông là Ông Blackwood. Ông có tin Ngài có thể nói cho tôi biết ông đến từ đâu không? Ông đến từ Riverbank, California. Nếu điều đó đúng, hãy đứng lên trên đôi chân của mình. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy ông ấy, trong đời. Được rồi.

¹⁸⁵ Xin Chúa ban phước cho ông, thưa ông. Đức tin của ông đã làm cho ông khỏe mạnh. Người phụ nữ đó đang ngồi ngay bên cạnh ông ở đó, đã có vấn đề về thần kinh. Chị muốn được chữa lành chứng suy nhược thần kinh của mình không? Hãy giơ tay lên, nếu các bạn muốn. Hãy đặt tay lên bà ấy, thưa ông, để bà ấy sẽ được chữa lành.

¹⁸⁶ Người phụ nữ đang ngồi bên cạnh chị, bây giờ, bị bệnh tiểu đường, với chiếc váy màu đỏ đang mặc. Cô ấy cũng muốn được cầu nguyện cho. Thấy không? Cô ấy muốn được cầu nguyện cho. Hãy có đức tin.

¹⁸⁷ Đây là một phụ nữ đang ngồi phía sau đây. Cô ấy đã sẵn sàng cho một ca phẫu thuật. Nếu cô ấy có thể chỉ...Ôi Chúa! Cô ấy bị sa tử cung. Tên cô ấy là Cô Maxwell. Hãy tin. Hãy đứng dậy, chấp nhận sự chữa lành của mình, Cô Ma-...Cô không có thể cầu nguyện, phải không? Cô không có thể cầu nguyện? Được rồi, cô không cần một cái. Hãy giơ tay lên nếu đúng. Tôi không biết anh. Nếu đúng thế, hãy vẫy tay. Chúng ta là những người xa lạ với nhau, hãy vẫy tay như thế này.

Cô ấy đã chạm vào điều gì? Cô ấy không hề chạm vào tôi.

¹⁸⁸ Ông Stewart, ông cũng muốn được chữa lành, chứng căng thẳng, và tin rằng Đức Chúa Trời sẽ làm cho ông khỏe mạnh chứ? Tôi là người lạ đối với ông. Nhưng đó là con người của ông, và ông bị căng thẳng thần kinh. Anh em hầu như không thể giữ chính

mình lại với nhau. Hãy đứng lên trên đôi chân của mình và chấp nhận sự chữa lành của mình, trong Danh Chúa Jêsus Christ.

¹⁸⁹ Đây là một phụ nữ đang ngồi phía sau anh ở đó. Cô ấy cũng bị căng thẳng. Cô ấy có điều gì đó không ổn trong các bắp thịt trong cơ thể cô ấy. Cô ấy sẽ bỏ lỡ nó và...Bà. Newell, hãy đứng lên, nếu đó là tên của bà và đó là bà. Hãy tin!

Bà tin không?

¹⁹⁰ Chắc chắn, đây là một phụ nữ đang ngồi ngay tại đây, bà ấy bị bệnh tim và huyết áp cao. Chị tin điều đó, đúng không, thưa chị? Hãy đứng lên nếu điều đó đúng.

¹⁹¹ Người phụ nữ đang ngồi bên cạnh anh em ở đó, cô ấy có điều gì đó trong ngực. Nếu đúng thế, hãy đứng lên.

¹⁹² Nói với người phụ nữ, bên cạnh cô ấy, cô ấy có những khối u nhỏ trên mặt. Nếu cô ấy muốn điều đó được chữa lành, hãy bảo cô ấy đứng lên và chấp nhận nó.

¹⁹³ Bây giờ có một nhóm các bạn ở đây nên ở tại bàn thờ này, tìm kiếm Đức Thánh Linh. Đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Anh chị em hiểu tôi muốn nói gì không? Một lần nữa tôi sẽ thực hiện lời kêu gọi này. Đó là sự chứng thực mà tôi đang nói với anh chị em sự thật. Đức Chúa Trời đang phán với dân sự ở đây, và anh chị em có một chút nghi ngờ. Anh em có đủ thành thật để đưa tay lên, nói, “Vâng, Anh Branham, tôi luôn luôn run rẩy một chút. Tôi muốn nhiều hơn về Đức Chúa Trời. Tôi biết có điều gì đó tôi đang thiếu ở đây, và đáng lẽ phải có khi tôi tuyên xưng phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh”? Hãy giơ tay lên, các bạn sẽ làm điều đó chứ? Chỉ thành thật với chính mình. Đức Thánh Linh không bao giờ sai. Tại sao anh em không đến, và giải quyết sự nghi ngờ đó? Hãy đến! “Tôi sẽ nhanh chóng...”

Xin hãy phán, lạy Chúa tôi, xin hãy phán, lạy
Chúa tôi, (Chính là điều đó.)

Xin hãy phán, và tôi sẽ nhanh chóng trả lời
Ngài;

¹⁹⁴ Đấy, tôi không nói với các bạn điều gì sai, thưa các bạn, đó là Đức Thánh Linh đang kêu gọi, có hàng trăm người ở đây. Nếu

anh em tin tôi là một nhà tiên tri, bây giờ, hãy nhớ, tôi đang nói với anh em, trong Danh Chúa: Anh em đã bị lừa dối! Hãy lên đây!

...than Lửa đã chạm vào đấng tiên tri này,
 Khiến người được thánh sạch trong tâm hoài,
 Khi Tiếng Chúa phán, “Ai sẽ đi cho chúng ta?”
 Thì người đáp, “Thưa Thầy, có tôi đây, xin hãy
 sai tôi.”

¹⁹⁵ Anh em sẽ nói giống như vậy sao? Rồi hãy đứng dậy, giơ tay lên.

Xin hãy phán, lạy Chúa tôi, ôi, xin hãy phán, lạy
 Chúa tôi,
 Xin hãy phán, và tôi sẽ nhanh chóng trả lời
 Ngài;
 Xin hãy phán, lạy Chúa tôi...

¹⁹⁶ Ngài đang làm gì? Vậy thì hãy trả lời Ngài, nếu Ngài đang phán. Nếu có một chút nghi ngờ nào đó, bây giờ anh em không chắc chắn về điều này, đừng mất cơ hội.

...“Lạy Chúa, xin hãy sai tôi.”
 Ồ, xin hãy phán, lạy Chúa tôi...

Ngài đang phán. Xin đến.

...lạy Chúa tôi,
 Xin hãy phán, và tôi sẽ nhanh chóng...

¹⁹⁷ Bây giờ, thưa các bạn, tôi không có khuynh hướng cuồng tín. Tôi không có khuynh hướng nói những điều sai trật. Tôi cảm thấy được dẫn dắt khi tôi nói những gì tôi làm.

...lạy Chúa tôi,
 Xin hãy phán, và tôi sẽ trả lời...

¹⁹⁸ Anh em nói, “Người ta sẽ nói gì về điều đó?” Đó là những gì Đức Chúa Trời sẽ nói về nó, là nó.

“...sai tôi.”

Xin hãy phán, lạy Chúa tôi, (Đúng thế.)
 Xin hãy phán, và tôi sẽ nhanh chóng trả lời
 Ngài;
 ...lạy Chúa tôi, ồ, xin hãy phán, lạy Chúa tôi,

Xin hãy phán, và tôi sẽ đáp, “Lạy Chúa, xin hãy sai tôi.”

Bây giờ có hàng triệu người trong tội lỗi và xấu hổ đang chết dần,

Ồ, hãy lắng nghe tiếng kêu buồn thảm đấng cay của họ;

Anh em ơi, vội mau, vội mau chạy đi cứu giúp ngay;

Ồ, hãy nhanh chóng trả lời, “Thưa Thầy, có tôi đây, xin hãy sai tôi.”

Ồ, xin hãy phán, tôi...

¹⁹⁹ Bây giờ mỗi người ở đây, chúng ta cũng muốn sẵn sàng cho một buổi nhóm chữa lành vĩ đại ngày mai. Và tôi muốn mỗi mục sư truyền đạo đến gần những người này đang tìm kiếm Đức Thánh Linh, đừng chỉ dừng lại trong năm phút, hãy ở lại đó cho đến khi. Bao lâu? Cho đến khi Đức Thánh Linh đến.

...lạy Chúa tôi,

Ồ, xin hãy phán, và tôi...

²⁰⁰ Bây giờ hãy để cử tọa đặt tay lên người nào khác, cứ đặt tay lên người khác, trên người nào đó; anh em sẽ cầu nguyện, đó là đại diện cho những người này ở trên đây.

...lạy Chúa tôi,

²⁰¹ Bây giờ các lối đi chật kín, bàn thờ chật kín người, có khoảng một trăm năm mươi, hai trăm người.

...lạy Chúa tôi,

Xin hãy phán, và tôi sẽ trả lời...

²⁰² Bây giờ hãy bắt đầu cầu nguyện, “Lạy Chúa, xin sai con! Xin phán, lạy Chúa của con! Lạy Chúa, xin sai con!”

²⁰³ Xin chữa lành những người này, Chúa ôi, trong Danh Chúa Jêsus Christ. Lạy Chúa, xin ban cho điều đó. Ôi Chúa, xin nhậm những lời cầu nguyện của những người này.

²⁰⁴ Đừng buông ra. Hãy ở lại ngay tại đó cho đến khi nó xảy ra. Hãy ở lại cho đến khi anh em nghe tiếng kêu của Đức Chúa Trời. Hãy đứng cho đến khi những Chê-ru-bim đang lay động anh em,

Đức Thánh Linh đã lấy than Lửa ra khỏi bàn thờ của Đức Chúa Trời, đặt Nó trên môi miệng anh em...?..

Xin hãy phán, lạy Chúa tôi...

64-0215 Những Ảnh Hưởng
Thính phòng Elliott
Tulare, California Hoa Kỳ

VIETNAMESE

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org